การศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ

โดย

นางสาวเหมือนฝัน ประทีป ณ ถลาง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ

เรื่อง ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ศักดิพันธ์ ตันวิมลรัตน์

การศึกษาเรื่องทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ และทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ตลอดจนปัญหาและข้อเสนอแนะของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ เพื่อนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการปรับตัวเข้ากับสังคมของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ โดยการศึกษาทัศนคติครั้งนี้ แยกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบุคคล ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านกฎหมาย

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านประชาชนในย่านสีลมมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศทุกด้าน อยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง ดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1.ด้านสังคม

การศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ พบว่าประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 4 ข้อ คือ 1)คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเรื่องธรรมดาในสังคม 2)คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่คนในสังคม 3)คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นบุคคลที่มีอันตรายต่อสังคมเนื่องจากเป็นพาหะนำโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคติดต่อร้ายแรง 4)การป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งในสังคม และมีทัศนคติระดับดีจำนวน 2 ข้อ คือ 1)คิดว่าสังคมควรยอมรับและให้โอกาสแก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ 2)แม้ว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศจะปรับตัวให้เป็นคนปกติ(ไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ) แต่สังคมก็ยังดูถูก

2.ด้านกฎหมาย

การศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ พบว่าประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ คือ 1) คิดว่ากฎหมายควรยอมรับสถานภาพของคนรักร่วมเพศ 2)คิดว่ากฎหมายควรรับรองสิทธิและเสรีภาพตามกฎหมายเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไปในสังคม 3)คิดว่าควรมีกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิในการประกอบอาชีพของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเพื่อป้องกันการกีดกันการประกอบอาชีพที่มีอยู่ในสังคมไทยปัจจุบัน 4)คิดว่าไม่ควรมีการระบุถึงบุคคลที่เป็นรักร่วม

เพศลงในบทบัญญัติของกฎหมาย 5)คิดว่ากฎหมายไม่ควรเปิดโอกาสให้แก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศที่มีการแปลงเพศแล้วเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อ 6)คิดว่ากฎหมายที่ออกมาให้การคุ้มครองกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศอย่างทั่วถึง ไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลง

3.ด้านบุคคล

การศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ พบว่าประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 5 ข้อ ดังนี้ 1)คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นผู้ที่น่าเห็นใจ 2)คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศไม่ได้เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ 3)คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็น คนสำส่อน ลามก อนาจาร 4)คิดว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องของความบกพร่องทางจิต 5)คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศส่วนใหญ่ชอบแสดงกิริยาที่ขัดต่อสายตาคนทั่วไปดูน่าหมั่นไส้ และมีทัศนคติระดับดีจำนวน 1 ข้อ คือ
คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่จะคบค้าสมาคมกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ

4.ด้านวัฒนธรรม

การศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ พบว่าประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 5 ข้อ ดังนี้ 1)คิดว่าในงานประเพณีต่างๆควรมีการจัดประกวดบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศด้วย เพื่อความสนุกสนานของงาน 2)คิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย 3)คิดว่าวัฒนธรรมไทยควรเปิดใจยอมรับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ 4)คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อวัฒนธรรมไทย 5)คิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศก่อให้เกิดความเสื่อมเสียทางศีลธรรมและจริยธรรม และมีทัศนคติระดับดีน้อยจำนวน 1 ข้อ คือ คิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น มีแนวโน้มทำให้วัฒนธรรมไทยเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

กิตติกรรมประกาศ

การทำสารนิพนธ์เรื่อง ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ ผู้ศึกษาได้รับความเมตตา เอาใจใส่ ให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบแก้ไขจากอาจารย์ศักดิพันธ์ ตันวิมลรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์ คือ อาจารย์ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้วและอาจารย์เกศราพร มากจันทร์ ที่ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ สละเวลาอันมีค่าและตรวจสอบแก้ไขสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความเมตตา ช่วยเหลือในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษา

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อโสภณ ประทีป ณ ถลางและคุณแม่วิภา ประทีป ณ ถลาง ที่คอยห่วงใย เอาใจใส่ เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือทุกด้าน

สำหรับคุณค่าและประโยชน์จากสารนิพนธ์นี้ ผู้ศึกษาขอมอบคุณความดีทั้งหมดให้แด่ ผู้มีพระคุณดังกล่าวข้างต้นและคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้ศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

เหมือนฝัน ประทีป ณ ถลาง

ผู้ศึกษา

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้วอนุมัติให้สารนิพนธ์ของ นางสาวเหมือนฝัน ประทีป ณ ถลาง เรื่อง “ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ” มีคุณภาพเพียงพอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ

กรรมการสารนิพนธ์

1. ..... (ประธานกรรมการ)
(อาจารย์ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว)

2. ..... (กรรมการ)
(อาจารย์เกศราพร มากจันทร์)

3. ..... (อาจารย์ที่ปรึกษา)
(อาจารย์ศิรดิพันธ์ ตันวิรุฬห์รัตน์)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

..... (หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการชุมชน)
(อาจารย์วันชัย เจือบุญ)

..... (คณบดีคณะวิทยาการจัดการ)
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุทธะนันท์)

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ก

กิตติกรรมประกาศ ..... ค

สารบัญตาราง ..... ง

สารบัญแผนภูมิ ..... ฉ

บทที่

1 บทนำ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

วัตถุประสงค์การวิจัย 3

ขอบเขตของการศึกษา 3

สมมติฐานการวิจัย 5

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการศึกษา 5

กรอบและแนวคิดในการศึกษา 6

นิยามศัพท์เฉพาะ 6

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 7

2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 8

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ 8

ความหมายของทัศนคติ 8

องค์ประกอบของทัศนคติ 8

ลักษณะสำคัญของทัศนคติ 10

ประเภทของทัศนคติ 10

การเกิดทัศนคติ 11

ที่มาของทัศนคติ 12

การก่อตัวของทัศนคติ 13

การเปลี่ยนแปลงของทัศนคติ 14

ความสำคัญของทัศนคติ 14

การศึกษาทัศนคติ 15

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรักร่วมเพศ 21

ความหมายของรักร่วมเพศ 21

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
	การจำแนกลักษณะของบุคคลรักร่วมเพศ	21
	ประเภทของการเป็นรักร่วมเพศ	23
	เกณฑ์การวัดพฤติกรรมรักร่วมเพศตามทฤษฎีของ Alfred Kinsey	24
	อิทธิพลที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ	25
	การรักษารักร่วมเพศ	28
	ปัญหารักร่วมเพศและการยอมรับของสังคม	29
	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพื้นที่แขวงสีลม เขตบางรัก จังหวัดกรุงเทพมหานคร	30
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ	32
3	วิธีดำเนินการศึกษา	37
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	37
	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	38
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	38
	การสร้างแบบสอบถาม	39
	การวิเคราะห์ข้อมูล	39
	ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล	40
	สถิติที่ใช้ในการศึกษา	40
4	การวิเคราะห์ข้อมูล	41
	ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม	42
	ตอนที่ 2 ระดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ	44
	ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของประชาชนในย่านสีลม ที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ	53
	ตอนที่ 4 สรุปปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะตามความคิดเห็นของประชาชน ในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ	62
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	66
	สรุปผลการศึกษา	67
	การอภิปรายผล	70
	ข้อเสนอแนะ	70

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บรรณานุกรม 71
ภาคผนวก 74
ประวัติย่อของผู้ศึกษา 82

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ระดับมาตรวัดทัศนคติของลิเคอร์ท	18
2	ระดับมาตรวัดทัศนคติของกัตท์แมน	20
3	ตารางแสดงจำนวนแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูลภาคสนามและที่ตอบแบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์ …….	42
4	ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ……..…	43
5	ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ …….....	43
6	ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการศึกษา ….....	44
7	ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ ……..	44
8	ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ …….	45
9	ตารางแสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติของประชาชนและลำดับที่ของทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ …….	46
10	ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับทัศนคติของประชาชน และลำดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ จำแนกเป็นรายข้อในด้านบุคคล …….....	47
11	ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับทัศนคติของประชาชน และลำดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ จำแนกเป็นรายข้อในด้านสังคม ……..……..	48
12	ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับทัศนคติของประชาชน และลำดับที่ของทัศนคติของประชาชนในย่านที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ จำแนกเป็นรายข้อในด้านวัฒนธรรม …….	50
13	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับทัศนคติของประชาชน และลำดับที่ของทัศนคติของประชาชนในย่านที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ จำแนกเป็นรายข้อในด้านกฎหมาย	51
14	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยภาพรวมและรายด้านจำแนกตามเพศ	54

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
15	ตารางแสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทัศนคติของประชาชนในย่านสีลม โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ ……..	55
16	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติของประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานครที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศโดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา	58
17	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติของประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานครที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ ……...	60
18	ตารางแสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยภาพรวมและรายด้านจำแนกตามรายได้…	61

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา	6
2	องค์ประกอบของทัศนคติ	9
3	ระดับมาตรวัดทัศนคติของเธอร์สโตน	17

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบการดำเนินชีวิตในด้านต่างๆมากมาย ไม่ว่าในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม ปัญหาหนึ่งที่สังคมไทยกำลังให้ความสำคัญ และมองว่าจะกลายเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมในปัจจุบัน ที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียทางศีลธรรม นั่นคือ " ปัญหารักร่วมเพศ "

ปัญหารักร่วมเพศนั้น ไม่ได้เพิ่งเกิดขึ้นแต่เป็นปรากฏการณ์ที่มีมานานหลายศตวรรษแล้ว ดังที่พบจากหลักฐานภาพวาด ข้อเขียนสมัยโบราณ ภาพแกะสลักบนแผ่นโลหะในยุคของอียิปต์และโรมัน (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2529: 83) และในสมัยกรีกเองการศึกษาเรื่องเพศได้ทำกันอย่างเปิดเผย และถือว่ารักร่วมเพศเป็นของปกติ (สุวัฒน์ วรดิลก 2521 : 354)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สำหรับรักร่วมเพศในประเทศไทยสมัยโบราณนั้น ไม่ปรากฏหลักฐานให้เห็นชัดมากมายนัก แต่ก็พอมีปรากฏให้เห็นบ้าง ดังเช่น คำว่า "บัณเฑาะก์"ที่เรียกกะเทยที่มาตั้งแต่กรุงศรีอยุธยาตอนต้น โดยกล่าวกล่าวถึงไว้ในกฎหมายตราสามดวงในพระไอยการลักษณภญาณส่วนท้ายของบางแผนก เกี่ยวกับบุคคลที่ไม่สามารถนำมาเป็นพยานได้มี 33 จำพวก ซึ่งรวมถึง ... เป็นกะเทย 1 เป็นบันเดาะ 1 ... (ปนัดดา บุณยสารนัย 2548 : 3) ต่อมาในช่วงต้นกรุงรัตนโกสินทร์ เจ้าพระยาทิพากรวงศ์ ได้เขียนบรรยายไว้ ในพระราชพงศาวดารแห่งรัชกาลที่ 3 โดยมีเนื้อหาส่วนหนึ่งกล่าวถึงพฤติกรรมของบุคคลรักร่วมเพศชายหรือที่เรียกว่า "เล่นสวาท" ของกรมหลวงรักษรณเรศกับนักแสดงละครชายในสมัยนั้น ว่า พฤติกรรมดังกล่าวเป็นเหตุให้กรมหลวงรักษรเรศถูกสำเร็จโทษด้วยท่อนจันทร์ที่วัดปทุมคงคา อย่างไรก็ตาม แม้ในสมัยต่อมาคนทั่วไปจะทราบว่าสาเหตุของการสำเร็จโทษ ที่แท้จริงนั้นเป็นเพราะทางการจับได้ว่า กรมหลวงรักษรเรศมีความเกี่ยวข้องกับการก่อกบฏจึงถูกหาเหตุกำจัด แต่คนส่วนใหญ่ก็ยังคงเข้าใจและเชื่อว่าสาเหตุที่แท้จริงนั้นมาจากการเล่นสวาทเสียมากกว่านอกจากนี้พฤติกรรมของรักร่วมเพศระหว่างหญิงกับหญิงหรือที่เรียกว่า "เล่นเพื่อน" ค่อนข้างจะเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในหมู่สาวชาววัง เรื่องราวดังกล่าว ฉาวโฉ่จนถึงกับมีพระราชนิพนธ์ เพลงยาวเพื่ออบรมหญิงชาววังจากพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว และด้วยกฎระเบียบที่เข้มงวดกับสาวชาววัง ด้วยเกรงว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศของสาวชาว

วังนั้นจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย ทางราชการในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นจึงได้มีประกาศออกมาฉบับหนึ่งว่าหากพบหญิงชาววังคนใด กระทำการเล่นเพื่อนจะถือว่าเป็นการละเมิดต่อกฎมลเทียร-บาลข้อ124 ซึ่งบัญญัติให้มีการลงโทษ โดยวิธีโบยด้วยลวดหนัง 50 ที และประจานต่อสาธารณชน เป็นต้น (ยุทธนา สุวรรณประดิษฐ์ 2543: 35-36)นอกจากนี้พฤติกรรมการเล่นเพื่อน ยังปรากฏให้เห็นในเพลงยาวเรื่องหม่อมเป็ดสวรรค์ที่คุณสุวรรณแต่งขึ้นเมื่อประมาณก่อนพ.ศ. 2384 เพื่อบันทึกเรื่องราวของเพื่อนๆในรั้ววัง คุณสุวรรณได้เขียนเอาไว้ว่า "หม่อมสุด" และ "หม่อมขำ" มีความสนิทสนมกลมเกลียวกันเป็นพิเศษ ซึ่งหม่อมขำนั้นออกจะเป็นหญิงกรีดกรายไว้กริยาเสด็จจึงประทานชื่อว่า "หม่อมเป็ด" ส่วนหม่อมสุดนั้นเป็นผู้ที่รู้หนังสือดี กรมหมื่นอัปสรสุดาเทพจึงมักจะโปรดให้อ่านบทกลอนถวายเมื่อบรรทมเสมอ และที่เรียกว่า "คุณโม่ง" แทนหม่อมสุดนี้ มีเหตุผลอยู่ว่า คืนหนึ่งเมื่ออ่านหนังสือพระราชนิพนธ์ถวาย หม่อมสุด สำคัญว่ากรมหมื่นอัปสรสุดาเทพบรรทมหลับ ก็ดับเทียนแล้วเอาผ้าคลุมโปงกอดจูบหม่อมขำหรือหม่อมเป็ดซึ่งนอนอยู่ปลาย พระบาท แต่ความสัมพันธ์ของทั้งสองคนนี้ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากยังไม่ได้รับการยอมรับจากคนในสมัยนั้นจึงทำให้ทราบกันว่าทั้งสองคนเป็นเพียงแค่คนใกล้ชิดเท่านั้น

คุณสุวรรณและพระมหามนตรี.เพลงยาวเรื่องหม่อมเป็ดสวรรค์[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 30 สิงหาคม 2549 เข้าถึงจากhttp://www.sapaan.org/article/34.html จากหลักฐานในประวัติศาสตร์นี้ จะเห็นได้ว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศถูกปฏิเสธจากสังคมไทยในสมัยก่อนและมีบทบัญญัติของกฎหมายลงโทษเรื่องรักเพศไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เป็นเพราะสังคมไทยสมัยก่อนมองเรื่องรักร่วมเพศเป็นเรื่องน่ารังเกียจที่จะนำความเสื่อมเสียมาให้กับสังคมและเนื่องจากสังคมไทยได้รับอิทธิพลจากพระพุทธ- ศาสนาเป็นอย่างมาก แม้ว่าพุทธศาสนาจะไม่มีบทลงโทษแก่ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศไว้ก็ตาม แต่ก็มีหลักฐานที่แสดงว่าพระพุทธศาสนาปฏิเสธพฤติกรรมเช่นนี้ โดยปรากฏในพระไตรปิฎก ที่พระวินัยปิฎกมีข้อบ่งชี้บุคคลที่ห้ามบวช 11 ประเภท ซึ่ง 1 ใน 11 ประเภทนี้ ได้แก่ "กะเทย" หรือ "บัณเฑาะก์" หมายถึง ผู้ที่พอใจให้บุรุษเกี่ยวข้องกับตน โดยมีความรู้สึกเหมือนสตรี (สุชีพ ปุญญานุภาพ 2522: 224) และส่วนในศาสนาศริสต์นั้น ก็ถือว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นความผิดและเป็นบาป (วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ 2529: 77)

อย่างไรก็ตาม เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไปและวัฒนธรรมต่างๆก็เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาด้วย จึงทำให้ปัจจุบันไม่มีบทบัญญัติที่ลงโทษพฤติกรรมรักร่วมเพศแล้ว และสังคมไทยอาจมองว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่ใช่เรื่องแปลกอีกต่อไป อันเป็นผลมาจากอิทธิพลของสังคมตะวันตกในเรื่องสิทธิและเสรีภาพทางเพศ จึงทำให้บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกล้าเปิดเผยตัวเองมากขึ้น

แม้ว่าปัจจุบันสังคมจะเปิดโอกาสให้แก่บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากขึ้นแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีบุคคลอีกส่วนหนึ่งของสังคมที่ไม่ยอมรับ และมีทัศนคติในทางลบต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ และมักมองบุคคลเหล่านี้ไปในทางรังเกียจเหยียดหยามต่างๆนานา ทำให้บุคคลที่มี พฤติกรรม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

รักร่วมเพศมีความรู้สึกอ้างว้าง โดดเดี่ยว และถูกจัดให้เป็นบุคคลชายขอบของสังคมไม่ได้รับสิทธิและเสรีภาพที่เท่าเทียมกันกับบุคคลอื่นๆในสังคม

ในปัจจุบันเพศที่สามได้มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของทุกสังคม จึงมีการเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อให้ได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติในกฎหมายใดที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศไว้เลย เพราะกฎหมายใช้บังคับเพศตามกำเนิดเท่านั้น

ดังนั้น การศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศนั้น ทำให้ทราบถึงทัศนคติของคนในสังคมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศทั้งในแง่บวกและแง่ลบ ตลอดจนทัศนคติในด้านต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยด้านบุคคล สังคม วัฒนธรรม และกฎหมาย เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาการออกกฎหมายคุ้มครองบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศของสังคมไทยเพราะในการออกกฎหมายนั้น จะต้องคำนึงถึงความต้องการและต้องได้รับการยอมรับจากประชาชนส่วนใหญ่ในสังคม รวมไปถึงเพื่อเป็นแนวความคิดที่จะจัดตั้งองค์กรของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศที่ให้ความช่วยเหลือบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศทั้งทางข้อมูลข่าวสาร และปกป้องคุ้มครองสิทธิ์ของบุคคลรักร่วมเพศด้วย

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลม เนื่องจากมีสถานบันเทิงที่จัดธุรกิจเกี่ยวข้องกับกลุ่มรักร่วมเพศอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นสถานที่ที่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศสามารถแสดงออกถึงความเป็นตัวตนได้ ดังนั้นประชากรส่วนใหญ่ที่อาศัยหรือทำงานในย่านสีลม จึงเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและเห็นถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศที่สุด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศโดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้
3. เพื่อทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ เพื่อนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการปรับตัวเข้ากับสังคมของกลุ่มรักร่วมเพศ

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตของการศึกษา 2 ด้าน คือ

1. ขอบเขตในด้านเนื้อหา

ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

- ตัวแปรอิสระ 5 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้

- ตัวแปรตาม 4 ด้าน ได้แก่
    1. ด้านบุคคล
    2. ด้านสังคม
    3. ด้านวัฒนธรรม
    4. ด้านกฎหมาย

2. ขอบเขตในด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะประชาชนในย่านสีลมจำนวน 15,495 คน Thaitambon.com. แขวงสีลม[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 30 สิงหาคม 2549 เข้าถึงจาก http://www.thaitambon.com/tambon/ttambon. ทั้งที่อาศัยและทำงานอยู่ในบริเวณแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่ได้รับการสุ่มแบบบังเอิญมาเป็นตัวอย่างจำนวน 390 คน โดยได้มาจากตามวิธีการของทาโร่ ยามาเน่ (TaroYamane)

พื้นที่การศึกษา ได้แก่ พื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพ-มหานคร แบ่งได้เป็น 32 ซอย ได้แก่

1.	สีลม 1	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
2.	สีลม 2	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
3.	สีลม 3(พิพัฒน์)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ถนนสาทรเหนือ
4.	สีลม 4	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
5.	สีลม 5(สุรเสนา)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ซอยสีลม 7
6.	สีลม 6(ทานตะวัน)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ซอยทานตะวัน
7.	สีลม 7(ศิริจุลเสวก)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ซอยสีลม 5
8.	สีลม 8(ร่วมเสริมกิจ)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
9.	สีลม 9(ศึกษาวิทยา)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ถนนสาทรเหนือ
10.	สีลม 10	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
11.	สีลม 11(ตรอกตำปีซา)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
12.	สีลม 12	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
13.	สีลม 13(ตรอกไวตี)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
14.	สีลม 14	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
15.	สีลม 15(ภัตตาคารสีลม)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
16.	สีลม 16	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
17.	สีลม 17	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
18.	สีลม 18(พาณิชยการสีลม)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

19.	สีลม 19(ตรอกเวท)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
20.	สีลม 20(ประดิษฐ์)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ถนนสุรวงศ์
21.	สีลม 21(ธนะวัฒน์)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ถนนเจริญเวียง
22.	สีลม 22(ประชุม)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ถนนสุรวงศ์
23.	สีลม 22/1	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
24.	สีลม 24	ปัจจุบันไม่มีสภาพซอย
25.	สีลม 26(ปราโมทย์)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ถนนสุรวงศ์
26.	สีลม 28	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
27.	สีลม 30(ปราโมทย์ 3)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ถนนมเหสักข์
28.	สีลม 32	ปัจจุบันไม่มีสภาพซอย
29.	สีลม 34	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
30.	สีลม 36	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
31.	ปราโมทย์ 1(ตันง่วนส่วย)	เริ่มจาก ซอยสีลม 20 สิ้นสุดที่ ซอยสีลม 26
32.	ปราโมทย์ 2	เริ่มจาก ซอยสีลม 26 สิ้นสุดที่ ถนนมเหสักข์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สมมติฐานการวิจัย

ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานเพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

1. ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลาง

2. ประชาชนในย่านสีลมมีสถานภาพของบุคคลที่แตกต่างและจำแนกโดยเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศที่แตกต่างกัน

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพส่วนของบุคคล จำแนกเป็นเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตัวแปรตาม คือ ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

1. ด้านบุคคล
2. ด้านสังคม
3. ด้านวัฒนธรรม
4. ด้านกฎหมาย

กรอบและแนวคิดในการศึกษา

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา

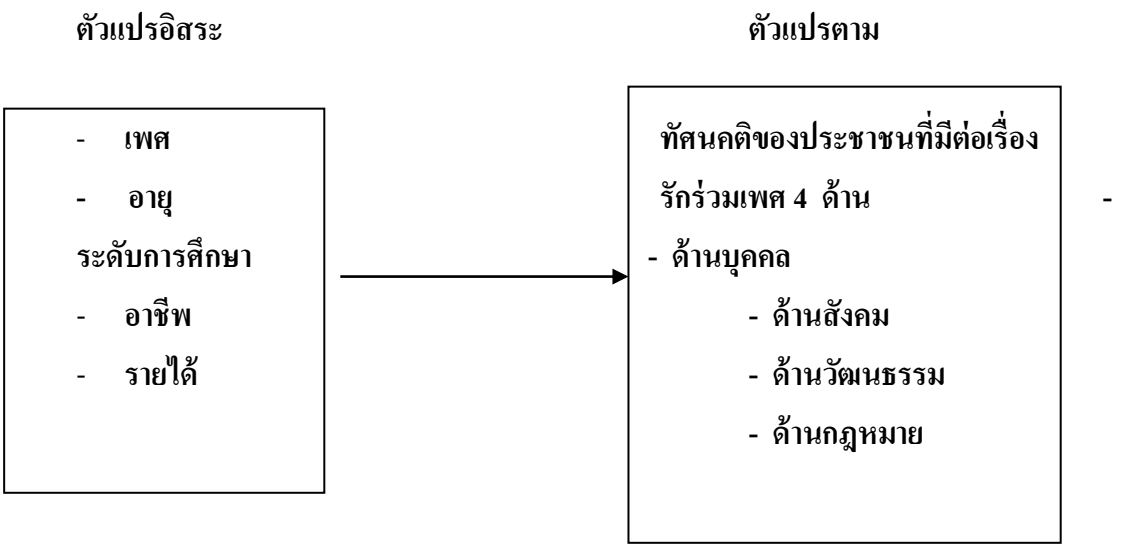

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดๆ เป็นไปในทางบวกหรือทางลบในระดับต่างๆกัน แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

- ทัศนคติทางเชิงบวก เป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออก มีความรู้สึก หรืออารมณ์จากสภาพจิตใจโต้ตอบในด้านดีต่อบุคคลอื่น หรือ เรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง รวมทั้งหน่วยงาน องค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์การอื่น ๆ

- ทัศนคติทางเชิงลบ หรือ ไม่ดี คือ ทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ได้รับความเชื่อถือ หรือ ไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลงระแวงสงสัย รวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เรื่องราว หรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือหน่วยงานองค์การ สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์การ และอื่น ๆ

- ทัศนคติเมินเฉย คือ ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือต่อบุคคล หน่วยงาน สถาบัน องค์การ และอื่น ๆ โดยสิ้นเชิง

รักร่วมเพศ หมายถึง พฤติกรรมทางเพศระหว่างเพศเดียวกัน เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากลักษณะที่คนทั่วไปประพฤติกัน เป็นได้ทั้งชายและหญิง

ประชาชน หมายถึง ประชากรที่อยู่รวมกันในย่านสีลม ทั้งที่อาศัยอยู่และทำงานในบริเวณสีลม ซึ่งแบ่งตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

เพศ หมายถึง เพศของประชาชนที่ศึกษา จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ เพศชายและเพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุเต็มบริบูรณ์ของประชาชนที่ศึกษา โดยแบ่งเป็น 4 ระดับช่วง คือ

(1) อายุ 18- 24 ปี

(2) อายุ 25- 34 ปี

(3) อายุ 35- 44 ปี

(4) อายุ 45- 50 ปี

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของประชาชนที่ศึกษา โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

(1) ต่ำกว่าและมัธยมศึกษาตอนต้น

(2) มัธยมศึกษาตอนปลาย

(3) อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

(4) ปริญญาตรีขึ้นไป

อาชีพ หมายถึง หน้าที่การงาน โดยแบ่งออกเป็น

(1) พนักงานเอกชน

(2) รับราชการ

(3) กิจการส่วนตัว

(4) อื่นๆ

รายได้ หมายถึง ผลการตอบแทนจากการทำงาน โดยแบ่งออกเป็น

(1) 3,000 – 5,000 บาท/เดือน

(2) 5,001 – 10,000 บาท/เดือน

(3) 10,001 – 15,000 บาท/เดือน

(4) 15,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงทัศนคติของประชาชนที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับตัวเข้ากับสังคมของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ

2. ทำให้ทราบถึงข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพิจารณาการออกกฎหมายคุ้มครองบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยนำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

การศึกษาทัศนคติ

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรักร่วมเพศ

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพื้นที่แขวงสีลม เขตบางรัก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ

คำว่า “ทัศนคติ” (Attitude) หรือมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “เจตคติ” นั้น เป็นคำที่มีความหมายกว้างและยังไม่เป็นที่ตกลงกันแน่นอนว่านิยามใดเป็นนิยามสากลที่ทุกคนควรใช้กัน แต่ก็ได้มีผู้ให้นิยามไว้ต่าง ๆ กันตามแนวคิดของแต่ละคน ซึ่งอาจแตกต่างไปในรายละเอียดดังนี้

ทัศนคติ (Attitude) ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 คือ แนวความคิดเห็น

Kretch and Crutchifield (อ้างถึงในถวิล ธาราโภชน์ 2528 : 58) ได้กล่าว ทัศนคติ หมายถึง ผลรวมของกระบวนการที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจอารมณ์ การยอมรับและการรู้ การคิดซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้จะเป็นผลมาจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

Sarnoff (อ้างถึงในถวิล ธาราโภชน์ 2528 : 58) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความต้องการที่จะแสดงปฏิกริยาของความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

เอ็ม อี ซอว์ และ ไอ เอ็ม ไรท์ (Shaw and Wright, 1976 : 3, อ้างถึงใน จารุวรรณ กันทะนิตย์ 2531 : 14) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกทางจิตใจของบุคคล เนื่องจาก

การเรียนรู้ตลอดจนประสบการณ์ ซึ่งกระตุ้นให้มีพฤติกรรมไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งในการตอบสนองสิ่งเร้าหรือจินตนาการต่างๆ ที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้อง

นิวคอมบ์ (Newcomb 1954 : 128-221 , อ้างถึงใน จารุวรรณ กันทะนิตย์ 2531 : 15) ได้อธิบายถึงทัศนคติว่า เป็นความโน้มเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับ และแสดงออกเป็นพฤติกรรมในลักษณะของความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือรู้สึกเฉยๆ ไม่ชอบไม่เกลียด

เธอร์สโตน (Thurstone 1969 : 1 , อ้างถึงใน จารุวรรณ กันทะนิตย์ 2531 : 15) ให้คำจำกัดความว่า ทัศนคติคือความรู้สึกในทางบวกหรือลบในระดับมากน้อยที่คนเรามีต่อสิ่งหนึ่ง อาจได้แก่ สิ่งของ บุคคล คำพูด หรือความคิด เป็นต้น ซึ่งผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

แลมเบอร์ท (Lambert 1963 : 50, อ้างถึงใน เนตรชนก บัวนาค 2532 : 29) ให้ความหมายว่า “ทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงออกของบุคคลต่อบุคคล กลุ่มสังคม และเหตุการณ์ต่างๆ”

เคนเดเลอร์ (Kendler 1963 : 572 ,อ้างถึงใน เนตรชนก บัวนาค 2532 : 29) กล่าวว่า “ทัศนคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาในทางสนับสนุนหรือต่อต้านต่อบุคคล สถาบัน สถานการณ์หรือความคิด”

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

เมอร์ฟี และ นิวคอม (Murphy and Newcome 1973 : 887, อ้างถึงใน เนตรชนก บัวนาค 2532 : 29) ให้คำจำกัดความว่า ทัศนคติ หมายถึง วิถีทางหรือความพร้อมในการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

จากความหมายต่างๆอาจสรุปได้ว่า ทัศนคติ (Attitude) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันได้จากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ และมีแนวโน้มที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมในทางสนับสนุนหรือต่อต้านสิ่งนั้นๆ

องค์ประกอบของทัศนคติ

แผนภูมิที่ 2 องค์ประกอบของทัศนคติ

ที่มา : องค์ประกอบของทัศนคติ[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อ 30 สิงหาคม 2549 เข้าถึงจาก http://www.uconnect.dpu.ac.thdpupostuserpimdinifolder38193.ppt

ถึงแม้ว่านักจิตวิทยาจะให้ความหมายของคำว่า "ทัศนคติ" แตกต่างกันออกไป แต่นักจิตวิทยาก็ได้มีความเห็นตรงกันว่าทัศนคติประกอบขึ้นด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วนที่สัมพันธ์กัน คือ

1. การเรียนรู้ (cognitive component) ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละคน

2. ความรู้สึก (affective component) ทัศนคติเป็นสภาพทางจิตใจ เกิดจากอารมณ์ ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงความคิด ถ้าบุคคลมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเขาก็จะมีสภาพจิตใจที่สนับสนุนหรือต่อต้านสิ่งนั้นอย่างถาวรพอสมควร

3. พฤติกรรมที่แสดงออก (behavioral component) ทัศนคติเป็นสภาพจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของบุคคลเป็นอันมาก เพราะถ้าบุคคลมีความรู้สึกสิ่งใดแล้วก็จะมีมีท่าต่อสิ่งนั้นในลักษณะอันจำกัด

จะเห็นได้ว่า การที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างกัน ก็เนื่องมาจากบุคคลมีการเรียนรู้ มีความรู้สึก หรือมีแนวความคิดแตกต่างกันนั้นเอง ดังนั้น ส่วนประกอบทางด้านความคิด หรือความรู้ความเข้าใจ จึงนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบขั้นพื้นฐานของทัศนคติ และส่วนประกอบนี้จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคล อาจออกมาในรูปแบบแตกต่างกันทั้งในทางบวกและทางลบซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

จารุวรรณ กันฑนิตย์ (2531: 16) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของทัศนคติ ประกอบด้วย

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละคน มิใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด

2 . ทัศนคติเป็นสภาพทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อการคิดและการกระทำของบุคคลเป็นอันมาก

3. ทัศนคติเป็นสภาพจิตใจที่มีความถาวรพอสมควร ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลแต่ละบุคคลต่างก็ได้รับประสบการณ์และผ่านการเรียนรู้มามาก อย่างไรก็ตามทัศนคติก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ อันเนื่องจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่างๆ

ประเภทของทัศนคติ

จารุวรรณ กันฑนิตย์ (2531: 16) กล่าวว่า บุคคลสามารถแสดงทัศนคติออกได้ 3 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ทัศนคติทางเชิงบวก เป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออก มีความรู้สึก หรืออารมณ์จากสภาพจิตใจโต้ตอบในด้านดีต่อบุคคลอื่นหรือเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง รวมทั้งหน่วยงาน องค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์การอื่น ๆ เช่น กลุ่มชาวเกษตรกรย่อมมีทัศนคติทางบวกหรือมี

ความรู้สึกที่ดีต่อสหกรณ์การเกษตร และให้ความสนับสนุนร่วมมือด้วย การเข้าเป็นสมาชิกและร่วมในกิจกรรมต่างๆอยู่เสมอเป็นต้น

2. ทัศนคติทางลบ หรือ ไม่ดี คือ ทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ได้รับความเชื่อถือ หรือ ไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลงระแวงสงสัย รวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เรื่องราว หรือปัญหาใดปัญหาหนึ่งหรือหน่วยงานองค์การ สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์การและอื่น ๆ เช่น พนักงาน เจ้าหน้าที่บางคน อาจมีทัศนคติเชิงลบต่อบริษัท ก่อให้เกิดอคติขึ้นในจิตใจของเขาจนพยายามประพฤติ และปฏิบัติต่อต้านกฎระเบียบของบริษัทอยู่เสมอ

3. ประเภทที่สาม ซึ่งเป็นประเภทสุดท้าย คือ ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือต่อบุคคล หน่วยงาน สถาบัน องค์การ และอื่น ๆ โดยสิ้นเชิง เช่น นักศึกษาบางคนอาจมีทัศนคตินิ่งเฉยอย่างไม่มีความคิดเห็น ต่อปัญหาโต้เถียง เรื่องกฎระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบของนักศึกษา

ทัศนคติทั้ง 3 ประเภทนี้ บุคคลอาจจะมีเพียงประการเดียวหรือหลายประการก็ได้ ขึ้นอยู่กับความมั่นคงในความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ หรือค่านิยมอื่น ๆ ที่มีต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำ หรือสถานการณ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

การเกิดทัศนคติ

มีผู้ให้ความเห็นเรื่องการเกิดทัศนคติว่าอาจเกิดจากสิ่งต่างๆดังนี้

อัลพอร์ท (Allport 1967: 185) ได้ให้ความเห็นเรื่องทัศนคติว่าอาจเกิดขึ้นจากสิ่งต่างๆดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ เด็กเกิดใหม่จะได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับ วัฒนธรรม และประเพณีจากบิดามารดา ทั้งโดยทางตรง และทางอ้อม ตลอดจนได้เห็นแนวการปฏิบัติของพ่อแม่แล้วรับมาปฏิบัติตามต่อไป

2. เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่าง คือ แยกสิ่งใดดี ไม่ดี เช่น ผู้ใหญ่กับเด็กจะมีการกระทำที่แตกต่างกัน

3. เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมีทัศนคติไม่ดีต่อครู เพราะเคยตำหนิตน แต่บางคน มีทัศนคติ ที่ดีต่อครูคนเดียวกันนั้น เพราะเคยเชยชมตนเสมอ

4. เกิดจากการเลียนแบบ หรือ รับเอาทัศนคติของผู้อื่นมาเป็นของตน เช่น เด็กอาจรับทัศนคติของบิดามารดาหรือครูที่ตนนิยมชมชอบมาเป็นทัศนคติของตนได้

เครช และ ครัทช์ฟิลด์ (Krech and Crutchfield 1948: 248) ได้ให้ความเห็นว่า ทัศนคติอาจเกิดขึ้นจาก

1. การตอบสนองความต้องการของบุคคล นั่นคือ สิ่งใดตอบสนองความต้องการของตนได้ บุคคลนั้นก็มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากสิ่งใดตอบสนองความต้องการของตนไม่ได้บุคคลนั้นก็จะมี

ทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. การได้เรียนรู้ความจริงต่าง ๆ อาจโดยการอ่าน หรือ จากคำบอกเล่าของผู้อื่นก็ได้ ฉะนั้น บางคนจึงอาจเกิดทัศนคติไม่ดีต่อผู้อื่นจากการฟังคำติฉินที่ใครๆมาบอกไว้ก่อนก็ได้

3. การเข้าไปเป็นสมาชิก หรือสังกัดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง คนส่วนมากมักยอมรับเอาทัศนคติของกลุ่มมาเป็นของตนหากทัศนคตินั้นไม่ขัดแย้งกับทัศนคติของตนเกินไป

4. ทัศนคติส่วนสำคัญกับบุคลิกภาพของบุคคลนั้นด้วย คือ ผู้ที่มีบุคลิกภาพสมบูรณ์มักมองผู้อื่นในแง่ดี ส่วนผู้ปรับตัวยากจะมีทัศนคติในทางตรงข้าม คือ มักมองว่า มีคนคอยอิจฉาริษยา หรือคิดร้ายต่างๆต่อตน

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 64 – 65) กล่าวถึงการเกิดทัศนคติว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้จากแหล่งทัศนคติต่างๆที่อยู่มากมายและแหล่งที่ทำให้คนเกิดทัศนคติที่สำคัญคือ

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เขาเกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทิศทางที่เขาเคยมีประสบการณ์มาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น จะทำให้เกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ จากผู้อื่น ได้ เช่น เด็กที่ได้รับการสั่งสอนมาผู้ใหญ่จะเกิดทัศนคติต่อการกระทำต่างๆตามที่เคยรับรู้มา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้ เช่น เด็กที่เการพเชื่อฟังพ่อแม่จะเลียนแบบการแสดงท่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งหนึ่งตามไปด้วย

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน ทัศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น ครอบครัว โรงเรียน หรือหน่วยงาน เป็นต้น

ที่มาของทัศนคติ

ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจาการเรียนรู้จากที่มาทัศนคติต่างๆ ที่สำคัญดังนี้

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เขาเกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปตามทิศทางที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่ การได้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นจะทำให้เกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่างๆจากผู้อื่นได้

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่างการเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้ โดยขั้นแรกเมื่อมีเหตุการณ์บางอย่าง บุคคลจะสังเกตว่าบุคคลอื่นปฏิบัติอย่างไร ขั้นต่อไปบุคคลนั้นจะแปลความหมายของการปฏิบัตินั้นในรูปของทัศนคติ

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (institutional factors) ทัศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น ครอบครัว โรงเรียน หรือ หน่วยงาน เป็นต้น

การก่อตัวของทัศนคติ

ธงชัย สันติวงษ์ (2539 : 166 – 167) กล่าวว่า ทัศนคติก่อตัวเกิดขึ้นมาและเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากปัจจัยหลายประการด้วยกัน คือ

1. การจูงใจทางร่างกาย ทัศนคติจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กำลังดำเนินการตอบ สนองตามความต้องการหรือแรงผลักดันทางร่างกาย ตัวบุคคลจะสร้างทัศนคติ ที่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งของที่สามารถช่วยให้เขามีโอกาสตอบสนองความต้องการของตนได้

2. ข่าวสารข้อมูล ทัศนคติจะมีพื้นฐานมาจากชนิดและขนาดของข่าวสารที่ได้รับรวมทั้งลักษณะของแหล่งที่มาของข่าวสารด้วยกลไกของการเลือกเฟ้นในการมองเห็นและเข้าใจปัญหาต่างๆ ข่าวสารข้อมูลบางส่วนที่เข้ามาสู่บุคคลนั้น จะทำให้บุคคลนั้นเก็บไปคิดและสร้างเป็นทัศนคติขึ้น มาได้

3. การเข้าเกี่ยวข้องกับกลุ่ม ทัศนคติบางอย่างอาจมาจากกลุ่มต่างๆที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ทั้ง โดยทางตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว วัด กลุ่มเพื่อนร่วมงาน กลุ่มกีฬา กลุ่มสังคมต่าง ๆ โดยกลุ่มเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งรวมของค่านิยมต่าง ๆ แต่ยังมีการ ถ่ายทอดข้อมูลให้แก่บุคคลในกลุ่มซึ่งทำให้สามารถสร้างทัศนคติขึ้นได้โดยเฉพาะครอบครัวและกลุ่มเพื่อนร่วมงาน เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุดที่จะเป็นแหล่งสร้างทัศนคติให้แก่บุคคลได้

4. ประสบการณ์ ประสบการณ์ของคนที่มีต่อวัตถุสิ่งของย่อมเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลต่างๆตีค่าสิ่งที่เขาได้มีประสบการณ์มาจนกลายเป็นทัศนคติได้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

5. ลักษณะท่าทาง ลักษณะท่าทางหลายประการต่างก็มีส่วนทางอ้อมที่สำคัญในการสร้างทัศนคติให้กับตัวบุคคล

ปัจจัยต่าง ๆ ของการก่อตัวของทัศนคติเท่าที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ในความเป็นจริงจะมิได้มีการเรียงลำดับตามความสำคัญแต่อย่างใดเลย ทั้งนี้เพราะปัจจัยแต่ละประการเหล่านี้ ปัจจัยใดจะมีความสำคัญต่อการก่อตัวของทัศนคติมากหรือน้อยย่อมสุดแล้วแต่ว่า การพิจารณาสร้างทัศนคติ ต่อสิ่งดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยใดมากที่สุด

การเปลี่ยนแปลงของทัศนคติ

ธงชัย สันติวงษ์ (2539 : 166 – 167) กล่าวว่า ทัศนคติของบุคคลสามารถถูกทำให้เปลี่ยนแปลงได้หลายวิธี อาจจะโดยวิธีที่บุคคลได้รับข่าวสารต่างๆซึ่งมาจากบุคคลอื่นหรือสื่อมวลชนต่างๆ ข่าวสารที่ได้รับจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของทัศนคติด้านการเรียนรู้ เป็นที่เชื่อกันว่า ถ้าองค์ประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบด้านอื่นจะมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน เช่นถ้าองค์ประกอบด้านการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงก็จะมีแนวโน้มทำให้องค์ประกอบด้านความรู้สึกพฤติกรรมที่แสดงออกเปลี่ยนแปลงไปด้วย

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติอาจเกิดขึ้นจากการรับรู้ของบุคคล ซึ่งได้จากองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น อิทธิพลจากสื่อมวลชนและจากบุคคลอื่น เป็นต้น หรืออาจเกิดได้จากการเปลี่ยนแปลงด้านแรงกระตุ้นในตัวบุคคล ซึ่งโดยปกติแล้วข่าวสารใหม่และการรับรู้จะช่วยจูงใจให้บุคคลเปลี่ยนแปลงไปและในทางตรงกันข้าม เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงด้านแรงกระตุ้น สภาวะการณ์รับรู้รวมทั้งทัศนคติก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติมี 2 ชนิด คือ

1. การเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน หมายถึง ทัศนคติของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกก็จะเพิ่มมากขึ้นในทางบวกด้วยและทัศนคติที่เป็นไปในทางลบก็จะเพิ่มมากขึ้นในทางลบด้วย

2. การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง หมายถึง การเปลี่ยนทัศนคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวก ก็จะลดลงไปในทางลบ และถ้าเป็นไป ในทางลบ ก็จะกลับเป็นไปในทางบวก

ความสำคัญของทัศนคติ

เนื่องจากทัศนคติเป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรมต่างๆที่บุคคลแสดงออกมา ซึ่งออสแคมป์ (Oscamp 1977 , อ้างถึงใน ถวิล ธาราโภชน์ 2528 : 58) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของทัศนคติไว้หลายประการดังต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. ทัศนคติเป็นเสมือนบันทึกช่วยจำอย่างดีเพราะเพียงแต่รู้ว่าคนมีทัศนคติ อย่างไรก็สามารถที่จะสรุปพฤติกรรมต่างๆได้

2. ทัศนคติทำให้ บุคคลสามารถพิจารณาตัดสินพฤติกรรมของบุคคลอื่นๆได้

3. ความเข้าใจเรื่องทัศนคติช่วยอธิบายถึงความคิดเห็นในพฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

4. ความเข้าใจเรื่องทัศนคติทำให้ เกิดแนวความคิดที่กำหนดขึ้นโดยไม่รู้สึกตัวซึ่งจะมีพฤติกรรมและความเปลี่ยนแปลงในระหว่างที่แสดงถึงความขัดแย้งของแรงกระตุ้น

5. ความเข้าใจเรื่องทัศนคติทำให้ เกิดการโต้ เถียงหรือวิพากษ์วิจารณ์ ระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมว่าเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสัญชาติญาณและการเรียนรู้

6. ในแนวของจิตวิทยาความเข าใจเรื่องทัศนคติเป็นการจัดเตรียมจุดสำคัญที่จะทำให้เกิดความสนใจในทัศนคติต่างๆอันจะเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติและพฤติกรรม

7. ในแนวของสังคมวิทยามีบางท่านได้ มองทัศนคติว่าเป็นศูนย์ กลางของความเข้าใจและพื้นฐานของพฤติกรรมทางสังคม ดังนั้นพวกเขาจึงได้ เตรียมกลไกอันรูปแบบของวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของแต่ละบุคคล

8. ในวิชารัฐศาสตร์ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเห็นโดยทั่วๆไป มีความจำเป็นอย่างยิ่งในสังคม

การศึกษาทัศนคติ

สมบูรณ์ สุริยวงศ์ (2523 : 5) กล่าวว่า การศึกษาทัศนคตินั้นอาจกระทำได้ 3 วิธี คือ

1. การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ ในการศึกษาทัศนคติโดยใช้ หูและตา เป็นสำคัญการสังเกตเป็นวิธีการศึกษาพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว นำข้อมูลที่สังเกตได้ไปอนุมาน(Infer)ว่าบุคคลนั้นมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นอย่างไร ลักษณะของการสังเกตที่ดี คือ

1.1 ถ้าจะสังเกตในเรื่องใด ผู้สังเกตจะต้องหาความรู้ ในเรื่องนั้นๆ ให้มากเท่าที่จะมากได้

1.2 ความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่จะสังเกตและพฤติกรรมที่จะสังเกตข้อมูลอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องพฤติกรรมประเภทใดที่จะสังเกต

1.3 กำหนดจุดมุ่งหมายที่จะต้องการสังเกตให้ชัดเจนว่าข้อเท็จจริงประเภทใดเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ อย่างไรเพื่อที่จะแยกประเภทของข้อเท็จจริงที่ได้มา

1.4 ผู้สังเกตต้องทำอย่างระมัดระวังเตรียมการที่จะสังเกตมาให้พร้อม ซึ่งจะทำให้ผู้สังเกตได้ข้อเท็จจริงที่ไม่ บิดเบือนไปจากความเป็นจริงและมีความแน่นอนเชื่อถือได้

1.5 กำหนดเครื่องมือที่จะใช้ในการสังเกต และผู้สังเกตจะต้องมีทักษะความชำนาญในการใช้เครื่องมือ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1.6 ผู้สังเกตจะต้องอยู่ในสภาพพร้อมที่จะสังเกตและจะต้องกำจัดความอคติส่วนตัวออกไปให้หมด

วิธีการศึกษาแบบสังเกตนี้นิยมใช้น้อย เพราะหากไม่มีการแสดงพฤติกรรมออกมาก็จะสังเกตไม่ได้ การแสดงออกทางพฤติกรรมอาจจะเกิดขึ้นเวลาใดก็ได้ ผู้สังเกตต้องเสียเวลามากบางครั้งพฤติกรรมที่แสดงออกก็ไม่มีประโยชน์ต่อการสังเกต

2. แบบรายงานตนเอง (Self-Report) เป็นการศึกษาทัศนคติความสนใจและบุคลิกภาพของบุคคลโดยให้บุคคลเหล่านั้นบอกเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้นออกมาว่า รู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี ซึ่งผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดของเขาออกมาตามประสบการณ์ และความสามารถของเขาจากการบอกเล่านี้ก็สามารถที่จะกำหนดค่าคะแนนของทัศนคติได้ วิธีการศึกษาทัศนคติแบบนี้ได้แก่ วิธีของเทอร์สโตน(Thurstone), ลิเคอร์ท(Likert) และกัทท แมน(Guttman) ซึ่งได้พยายามสร้างสเกลวัดทัศนคติขึ้น คะแนนที่ได้จากการวัดทัศนคติแบบสากลนี้จะแบ่งออกเป็นช่วงโดยแต่ ละช่วงจะมีขนาดเท่ากัน สามารถที่จะนำมาเปรียบเทียบความมากน้อยของทัศนคติได้ วิธีนี้เป็นที่นิยมใช้ วัดทัศนคติกันมาก โดยเฉพาะการวิจัยทางการศึกษา

2.1 มาตรวัดทัศนคติของเธอร์สโตน (Thurstone, 1929 อ้างถึงใน ลัดดา กิติวิภาต 2525 : 57) มาตรวัดทัศนคติของเธอร์สโตน มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “มาตรอันตรภาคเท่ากันตามปรากฏ (Equal-Appearing Interval Scale)”

วิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติของเธอร์สโตน

1) รวบรวมข้อความที่แสดงทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการวัดทัศนคติมามากที่สุด สิ่งที่จะต้องพิจารณาในการเลือกข้อความก็คือ

- เป็นข้อความที่แสดงความคิดเห็น ไม่ใช่ข้อเท็จจริง
- เป็นข้อความกะทัดรัด ใช้ภาษาเข้าใจง่าย
- เป็นข้อความที่ชัดเจน มีความคิดเดียวและตรงเป้าหมายกับเรื่องที่ต้องการะวัด ไม่เป็น 2 นัย
- เป็นข้อความที่เป็นประโยคธรรมดาหรือกรรตุวาจา (active voice) ไม่ใช่กรรมวาจา (passive voice)
- ข้อความที่รวบรวมมาจะต้องครอบคลุมเรื่องราวที่ต้องการจะวัด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

2) จัดทำข้อความให้มีจำนวนมากกว่า 100 ขึ้นไป

3) พิมพ์ข้อคำถามลงในบัตรข้อละ 1 บัตร หรือพิมพ์ลงในกระดาษแผ่นเดียวกันก็ได้

4) ให้ผู้ตัดสินประมาณ 200-300 คน (ผู้ตัดสินเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ เป็นพิเศษ) ลงความเห็นตัดสินเลือกข้อความแต่ละบัตร หรือเลือกขีดตอบในกระดาษ โดยให้คะแนนข้อความตั้งแต่ 1-11 คะแนน หรือให้ระดับความเห็นที่มีต่อข้อความเหล่านั้น 11 ระดับ จากชอบมากที่สุดถึงชอบน้อยที่สุด ถ้าชอบมากที่สุดให้ 11 คะแนน ถ้าไม่ชอบเลยให้ 1 คะแนน

แผนภูมิที่ 3 ระดับมาตรวัดทัศนคติของเธอร์สโตน

ไม่ชอบมากที่สุด ชอบมากที่สุด

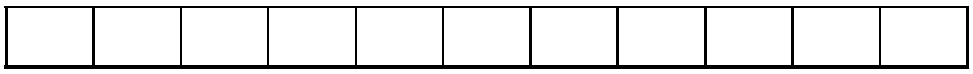

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

ที่มา : Thurstone 1929, อ้างถึงใน ลัดดา กิติวิภาต, ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น , กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ ชวนพิมพ์ , 2532) :57.

5) นำคะแนนจากผู้ตัดสินมาหาค่าประจำข้อ (scale value) ของแต่ละข้อความ โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6) คัดเลือกข้อความขั้นสุดท้าย โดยมีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

- ให้มีค่าประจำข้อครบทั้ง 11 ระดับ คือ มีตั้งแต่ 1 ถึง 11
- แต่ละข้อควรให้มีค่าความเบี่ยงเบนเป็นควอไตล์น้อย ๆ กล่าวคือ ค่า Q ไม่ควรเกิน 1.67
- อาจตรวจสอบค่าประจำข้อโดยวิธีให้กลุ่มอื่นพิจารณาตัดสินเหมือนกลุ่มแรก แล้วดูว่าค่าประจำข้อเปลี่ยนไปหรือไม่ ถ้าไม่เปลี่ยนไปมากก็แสดงว่าใช้ได้
- ถ้าหากมีข้อความที่มีค่าประจำข้อเท่ากัน ก็คัดเลือกเอาข้อที่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำกว่า
- ข้อความที่คัดเลือกมานี้จะมากกว่า 11 ข้อก็ได้ เพียงแต่ให้ข้อความต่าง ๆ มีค่าประจำข้อที่ห่างกันเป็นช่วง ๆ ช่วงละเท่า ๆ กัน จากต่ำที่สุดถึงสูงที่สุด (เช่น เลือกมากประมาณ 20-30 ข้อความ โดยเลือกข้อความที่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ ๆ)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

7) การนำไปใช้ นำข้อความที่เลือกแล้วมาเรียงอย่างสุ่ม ให้กลุ่มตัวอย่างตอบเพียงว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความใดเท่านั้น ไม่ต้องระบุระดับความเห็น

8) นำเอาค่าประจำข้อที่กลุ่มตัวอย่างเลือกมารวมกันทั้งหมด แล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างนั้น ๆ

2.2 มาตรวัดทัศนคติของลิเคอร์ท (Likert Scale 1932 :1 , อ้างถึงใน ลัดดา กิติวิภาต 2525 : 57)มาตรวัดทัศนคติของลิเคอร์ท มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “วิธีการประเมินแบบรวมค่า (Method of Summated Rating)” เป็นมาตรวัดทัศนคติอีกชนิดหนึ่งที่มีผู้นิยมใช้มาก เพราะมีวิธีการสร้างง่ายกว่าของเธอร์สโตน เนื่องจาก

1) ไม่ต้องหาผู้เชี่ยวชาญมาตัดสินเพื่อหาค่าประจำข้อ

2) ไม่ต้องคำนวณหาค่าประจำข้อ

3) มีความเชื่อถือได้สูงมาก ใช้เพียงไม่กี่ข้อก็จะหาค่าความเชื่อถือได้สูงพอ ๆ กับเทคนิคอื่น ๆ ที่ใช้จำนวนข้อมาก

4) ผลที่ได้จากการใช้วิธีนี้ทัดเทียมกับผลที่ได้จากวิธีของเธอร์สโตน

กล่าวได้ว่าวิธีการของลิเคอร์ทเป็นวิธีการรวดเร็วกว่า เชื่อถือได้มากกว่า (หรือเท่ากัน) และมีความเที่ยงตรงกว่า (หรือเท่ากัน) สามารถใช้เป็นแบบทดสอบมาตรฐานได้กับคนหลายกลุ่ม

ในเรื่องประสิทธิภาพของมาตรการวัดแบบลิเคอร์ทนี้ โรเบิร์ต (Roberts, 1999) ได้แสดงความเห็นไว้ว่า ในการแยกแยะความแตกต่างระหว่างวิธีของลิเคอร์ทและวิธีของเธอร์สโตนโดยส่วนใหญ่นักวิจัยมักจะใช้มาตรฐานหรือเกณฑ์เกี่ยวกับการวัดเป็นเครื่องตัดสิน เช่น ความเที่ยง (Reliability) และประสิทธิภาพของการสร้างมาตรวัด (Efficiency of Scale Construction) จากการศึกษาพบว่าคะแนนที่ได้จากมาตรวัด ทัศนคติแบบลิเคอร์ทจะมีความเที่ยงสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการของเธอร์สโตน นอกจากนี้ วิธีวัดของลิเคอร์ทยังง่ายต่อการสร้างมากกว่าวิธีของเธอร์สโตนอีกด้วย เพราะวิธีของลิเคอร์ทไม่จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการให้ค่าคะแนนประจำข้อ (Scale Values)

วิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติของลิเคอร์ท

1) นิยามตัวแปรให้ชัดเจนว่าจะวัดทัศนคติเกี่ยวกับอะไร
2) รวบรวมข้อความ หลักในการพิจารณาข้อความต่าง ๆ เหมือนของเธอร์สโตน
3) ลำดับข้อความที่รวบรวมมาไปให้คนกลุ่มหนึ่งประเมินค่าว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย มากน้อยแค่ไหน และมีการให้คะแนนหรือกำหนดน้ำหนักความเห็น ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ระดับมาตรวัดทัศนคติของลิเคอร์ท

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ระดับความเห็น	คำถามที่แสดงทัศนคติทางบวก คะแนน	คำถามที่แสดงทัศนคติทางลบ คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
เฉย ๆ หรือไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

ที่มา : Likert Scale 1932 :58, อ้างถึงใน ลัดดา กิติวิภาต , ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ ชวนพิมพ์ , 2532.)

สำหรับคำถามที่แสดงทัศนคติทางบวก ถ้ารวมคะแนนทั้งหมดของผู้ตอบ ถ้าได้คะแนนมากแสดงว่าผู้ตอบมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้นมาก ในทางตรงข้าม ถ้าได้คะแนนน้อยแสดงว่าผู้ตอบมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นมาก

ส่วนคำถามที่แสดงทัศนคติทางลบ ถ้ารวมคะแนนทั้งหมดของผู้ตอบได้คะแนนมาก แสดงว่าผู้ตอบมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นมาก ในทางตรงข้าม ถ้าได้คะแนนน้อยแสดงว่าผู้ตอบมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้นมาก

4) การเลือกข้อคำถาม : เนื่องจากมาตราของลิเคอร์ทมีข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญ คือ ข้อความต่าง ๆ ต่างก็ใช้วัดทัศนคติที่มีต่อเป้าหมายของทัศนคติ (attitude object) อย่างเดียวกัน ดังนั้น การเลือกข้อความหรือข้อคำถามที่ใช้วัดทัศนคติในสิ่งเดียวกัน จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก

วิธีเลือกข้อคำถาม : นำข้อความที่ได้ทดลองใช้กับผู้ตอบ (ในข้อ 3) มาวิเคราะห์รายข้อเพื่อประเมินคุณภาพของแต่ละข้อซึ่งอาจทำได้ 2 วิธี คือ

1) หาค่า t-test ระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนรวมสูงกับกลุ่มได้คะแนนรวมต่ำ โดยทดสอบทีละข้อไปจนหมด ข้อใดที่ให้ค่า t เท่ากับหรือมากกว่า 1.75 ถือว่าข้อนั้นอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ คือ ลักษณะที่สามารถจำแนกกลุ่มความเห็นได้พอสมควร

2) หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนเฉลี่ยรวมทุกข้อ เป็นการวิเคราะห์โดยถือเกณฑ์คงที่ภายในแบบสอบถาม (Criterion of Internal Consistency) ถ้าได้ค่าสหสัมพันธ์สูง แสดงว่าใช้ได้

อย่างไรก็ดี การวิเคราะห์ค่า t และสหสัมพันธ์นี้ ได้มีการตรวจสอบดูแล้วพบว่า มีความสอดคล้องกันสูงมาก ในทางปฏิบัติจึงอาจเลือกวิธีใดวิธีหนึ่งก็ได้

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

2.3 มาตรวัดทัศนคติตามวิธีของกัตท์แมน (Guttman Scale,1944 อ้างถึงใน ลัดดา กิติวิภาต , 2525 : 57-58)

วิธีการวัดทัศนคติของกัตท์แมนใช้วิธีที่เรียกว่า “Scalogram Analysis” โดยมาตรวัดแบบนี้มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “Cumulative Scale”

วิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติตามวิธีของกัตท์แมน

คำถามในแบบวัดชนิดนี้จะเป็นคำถามเดียวไม่ซับซ้อน โดยมีคำตอบให้ตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ (Yes or No) ถ้าตอบรับข้อความใดข้อความหนึ่ง ก็จะต้องปฏิเสธข้อความอีกข้อความหนึ่ง นั่นคือคำตอบของผู้ตอบข้อใดข้อหนึ่ง จะใช้เป็นเครื่องทำนายคำตอบข้ออื่นของผู้ตอบด้วย เนื่องจากคำตอบแต่ละข้อมีความเกี่ยวโยงกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ระดับมาตรวัดทัศนคติของกัตท์แมน

ข้อคำถาม	คำตอบของ	
	นาย ก.	นาย ข.
1.ฉันสูงกว่า 4 ฟุต 6 นิ้ว	ใช่	ใช่
2.ฉันสูงกว่า 5 ฟุต	ใช่	ใช่
3.ฉันสูงกว่า 5 ฟุต 6 นิ้ว	ไม่ใช่	ใช่
4.ฉันสูงกว่า 6 ฟุต	ไม่ใช่	ใช่
5.ฉันสูงกว่า 6 ฟุต 6 นิ้ว	ไม่ใช่	ไม่ใช่
จำนวนคำตอบที่ถูกต้องแน่นอน	2	4
คะแนน	2.0	4.0

ที่มา : Guttman Scale 1944 : 60, อ้างถึงใน ลัดดา กิติวิภาต. ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2532): 35

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

การใช้วิธีการของกัตท์แมน ถึงแม้จะใช้เวลามากในการสร้างแบบวัดชนิดนี้ แต่ผลที่ได้จะเป็นผลที่น่าเชื่อถือมาก

3.วิธีการสร้างจินตภาพ (Projective Techniques) เป็นวิธีการสร้างจินตนาการโดยใช้ภาพเพื่อที่จะใช้วัดทัศนคติบุคลิกภาพของบุคคล โดยที่ภาพจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลนั้นแสดงความคิดเห็นออกมาและสามารถสังเกตได้ว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกอย่างไร ซึ่งจะแสดงออกมาตามประสบการณ์ที่เขาได้รับ และแต่ละคนจะแสดงออกมาไม่เหมือนกันวิธีสร้างจินตภาพ เพื่อวัดทัศนคติกระทำได้ ดังนี้คือ

3.1 ใช้ภาพหยดหมึก (Ink Plot) เมื่อบุคคลนั้นดูภาพหยดหมึกแล้วให้อธิบายภาพนั้นเป็น อย่างไรเป็นการกระตุ้นให้บุคคลนั้นตอบสนองออกมาให้มากที่สุด เพื่อที่จะเป็นตัวชี้ทัศนคติของบุคคลนั้น

3.2 เล่าเรื่องให้บุคคลนั้น ฟังแต่เล่าไม่จบ เว้นตอนสุดท้ายไว้ ให้ บุคคลนั้นเล่าต่อตามความคิดเห็นและความรู้สึกของเขา ปัญหาที่สำคัญในการวัดทัศนคติโดยวิธี สร้างจินตภาพก็คือ ผู้ที่ทำการศึกษาจะต้องมีประสบการณ์ และความสามารถเพียงพอในการแปลความหมายของข้อมูลที่ได้มา

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรักร่วมเพศ

ความหมายของรักร่วมเพศ

โดยปกติมนุษย์หรือแม้แต่สัตว์ย่อมมีความรักและมีความสุขทางเพศกับเพศตรงข้าม เช่น ผู้หญิงรักผู้ชาย หรือในทางกลับกัน ซึ่งสังคมถือว่าความสัมพันธ์ต่างเพศเป็นสิ่งปกติ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป พวกรักต่างเพศนี้เรียกว่า Heterosexulity คำนี้มีรากศัพท์มาจากคำว่า “homoios” ซึ่งเป็นภาษากรีก แปลว่า “เหมือนกัน, เช่นเดียวกัน” แต่ก็มีบ้างที่มีพฤติกรรมนอกเหนือจากนี้ คือ หันไปรักคนเพศเดียวกันกับตนเอง ซึ่งเรียกว่ารักร่วมเพศ และมักมีจำนวนสัดส่วนของผู้ชายมากกว่าผู้หญิงประมาณ 3 ต่อ 1 (สุวัทนา ตรีพรรค 2524 : 381)

รักร่วมเพศ หรือ “Homosexuality” เป็นคำศัพท์ที่นายแพทย์แบงเคิร์ท (Bankert) ชาวฮังการี เป็นผู้บัญญัติขึ้นในปี ค.ศ.1869 ซึ่งหมายถึง การมีความสุขทางเพศกับคนที่เป็นเพศเดียวกัน ซึ่งไม่ได้หมายถึงการปฏิบัติกามกิจเสมอไป ตามที่คนทั่วไปเข้าใจ แต่อาจเป็นความพึงพอใจที่หยุดตรงแค่ได้นั่งใกล้ พูดคุย หรือสัมผัส แตะต้องกับคนที่ตนเองรักชอบเท่านั้น สรุปได้ว่า ถ้าผู้ใดรู้สึกทางเพศกับเพศเดียวกันไม่ว่าจะเป็นขั้นมากหรือขั้นน้อย เช่นที่กล่าวมาแล้ว ถือว่าเป็นรักร่วมเพศ(สุวัทนา ตรีพรรค 2524 : 381)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สามารถสรุปได้ว่า รักร่วมเพศ หมายถึง พฤติกรรมทางเพศระหว่างเพศเดียวกัน เป็นพฤติกรรมทางเพสที่ผิดไปจากลักษณะที่คนทั่วไปประพฤติกัน เป็นได้ทั้งชายและหญิง

การจำแนกลักษณะของบุคคลรักร่วมเพศ

บุคคลรักร่วมเพศสามารถจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. รักร่วมเพศแท้ (exclusively homosexual) หมายถึง พวกที่มีการปฏิบัติทางเพศเฉพาะกับเพศเดียวกันเท่านั้น ซึ่งสามารถแบ่งออก 2 แบบด้วยกัน คือ

1.1 รักร่วมเพศชาย (Male Homosexuality) หมายถึง ชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ที่คนทั่วไปเรียกว่า เกย์ (Gay) แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- เกย์คิง (masculine gay) คือ ผู้ชายที่มีลักษณะเป็นผู้กระทำทางเพศ พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ เมื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศ มักชอบทำตัวเป็นผู้ชายกับคู่ของตน

- เกย์ควีน (effeminate gay) คือ เป็นผู้ชายที่สามารถเล่นได้ 2 บทบาท เช่น เกย์คิง แต่ถนัดบทบาทหญิงมากกว่า มีความเข้าใจผิดอยู่ว่า ขึ้นชื่อว่าเกย์ควีนแล้วจะต้องนุ่มนิ่มกระตุ้งกระติ่งเหมือนผู้หญิง จริงแล้วประเภทผู้ชายอกสามศอก ก็อาจเป็นเกย์ประเภทนี้ได้

- เกย์ลูกผสม พวกนี้มีพฤติกรรมแบ่งครึ่ง กล่าวคือ ถ้าติดใจชายแท้หรือชายเทียม เช่น เกย์คิง ก็จะยอมเป็นผู้หญิงให้คู่ขา ในทางกลับกัน ถ้าไปเจอเกย์คิงซึ่งยอมตกลงปลงใจด้วย ก็จะทำหน้าที่เป็นผู้ชายให้กับเกย์ควีนได้

รวมสรุปว่า ไม่มีการแบ่งแยกบทบาทหญิงชายเด็ดขาดในหมู่เกย์ แล้วแต่ว่าจะมีรสนิยมหนักไปทางใดบ้าง หรือทั้ง 2 ด้าน (ถิรนันท์ อนวัช และอนุสรณ์ บุญชิต 2529: 3-4)

1.2 รักร่วมเพศหญิง (Female Homosexuality) หมายถึง พฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงซึ่งเรียกกันว่าเลสเบี้ยน (lesbian) ซึ่งมาจากชื่อเกาะในประเทศกรีก คือ เกาะ Lesbos ที่ตั้งอยู่ในทะเลเอเจี่ยน ในเกาะนี้มีกวีสตรีที่มีชื่อเสียงชื่อว่า sappho ที่เขียนบทกลอนเกี่ยวกับความรักของผู้หญิง ชาวเมืองผู้หญิงส่วนใหญ่ชื่นชอบในผลงานของ sappho ใครๆจึงเรียกผู้หญิงกลุ่มนี้ว่าพวก “lesbian” หรือเรียกตามชื่อของกวีคนนี้ และสื่อความหมายถึง “หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหรือหญิงที่พอใจรักใคร่กับผู้หญิงด้วยกัน”จึงเป็นที่มาของคำว่า“lesbian” ที่ใช้เรียกบุคคลรักร่วมเพศหญิงในปัจจุบัน (Webster’s New World Dictionary of American Language 1956 : 803 ,อ้างถึงใน ยุทธนา สุวรรณประดิษฐ์ 2543 :7) ส่วนบุคคลรักร่วมเพศหญิงถ้าเป็นฝ่ายรุกทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันเรียกว่าทอม (tom) และบุคคลรักร่วมเพศหญิงที่พอใจบทบาททางเพศเป็นผู้รองรับการกระทำทางเพศจะเรียกว่าเด้ (dee) ซึ่งมาจากคำว่า “lady” ซึ่งหมายถึง ผู้หญิงที่เป็นเพศหรือดูรัก”

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

2 . รักสองเพศ (bisexual) หมายถึง พวกที่มีกิจกรรมทางเพศกับทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงกันข้าม บุคคลรักร่วมเพศประเภทนี้จะซ่อนความนิยมทางเพศดังกล่าวไว้ในตนเองอยู่เองอยู่แล้ว Alfred Kinsey นักจิตแพทย์ชาวอเมริกันให้ความเห็นว่า การแสดงออกทางเพศของบุคคลรักร่วมเพศแบบนี้ปรากฏให้เห็นขึ้นอยู่กับว่าภาวะแวดล้อม ความเหมาะสม และปัจจัยหลายประการที่จะทำให้บุคคลแสดงออทางเพศกับผู้ชายหรือผู้หญิงในขณะนั้น แต่ทั้งนี้บุคคลต้องมีความสามารถในการตอบสนองทางเพศได้กับบุคคลทั้งสองเพศซึ่งซ่อนอยู่ในตัวอยู่แล้ว(Kanongnij Sribuaiam 1969 : 1, อ้างถึงใน ยุทธนา สุวรรณประดิษฐ์ 2543 :8)

นอกจากนี้ ยังสามารถจำแนกบุคคลรักร่วมเพศได้ตามเพศสภาพและการแสดงออกทางเพศที่ต่างจากลักษณะของคนทั่วไป หรือทางการแพทย์เรียกว่า “transgender” บุคคลรักร่วมเพศประเภทนี้เพศสภาพกับเพศตามกำเนิดจะมีความขัดแย้งกัน จึงส่งผลให้การแสดงออกของลักษณะท่าทางมีความแตกต่างจากเพศของตน รักร่วมเพศแบบ transgender นั้นยังมีความหมายรวมถึงบุคคลรักร่วมเพศที่มีลักษณะดังนี้ คือ

- โรคลักเพศ (Transvestism) คือ บุคคลรักร่วมเพศที่ชอบแต่งกายด้วยเสื้อผ้าของเพศตรงกันข้าม บุคคลรักร่วมเพศประเภทนี้จะพอใจในการแต่งกายเป็นเพศตรงข้ามแต่ไม่ต้องการแปลงเพศ สาเหตุในการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าของเพศตรงข้ามแต่ไม่ต้องการแปลงเพศ สาเหตุในการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าของเพศตรงข้ามนั้นเพื่อต้องการให้คู่รักของตนเห็นถึงความนิ่มนวล ความอ่อนโยนของตนใน

กรณีผู้ชาย หรือให้เห็นถึงความเข้มแข็งอดทน เช่น กรณีของผู้หญิงเป็นต้น (สุวัทนา ตรีพรรค2524 : 387)

- โรคหลงเพศ (Transsexualism) หมายถึง บุคคลรักร่วมเพศที่ไม่พอใจในเพศของตนเนื่องจากมีความเชื่อว่าเพศที่ปรากฏทางร่างกายของตนนั้นไม่ถูกต้อง จึงต้องการที่จะผ่าตัดเปลี่ยนแปลงเพศหรือไม่ก็พยายามซ่อนเพศของตนไว้โดยการแต่งกายหรือประพฤติตนแบบเพศตรงข้าม (วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ 2515 : 131) น่าสังเกตว่าบุคคลรักร่วมเพศประเภทนี้นอกจากจะชอบแต่งกายตามเพศที่ตนต้องการจะเป็นแล้ว บุคคลรักร่วมเพศกลุ่มนี้จะมีอารมณ์ ร่างกาย ความคิด และชีวิตทางเพศไม่สอดคล้องกับเพศของตนเลย ตรงกันข้ามกลับรังเกียจและต้องการขจัดออกไป (สุวัทนา ตรีพรรค 2524 : 388)

ประเภทของการเป็นรักร่วมเพศตามทฤษฎีของ Hyde

ไฮด์ (Hyde 1982 :384 , อ้างถึงใน วรภัทรา บูรณะกิจเจริญ 2543 : 66-67) แบ่งการเป็นรักร่วมเพศออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1.รักร่วมเพศที่เกิดจากการขาดโอกาสหรือเป็นไปตามสถานการณ์ (Deprivation Homosexual หรือ Situational Homosexuality) เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมาเฉพาะที่ เมื่อบุคคลไม่สามารถหาทางระบายความต้องการทางเพศได้ด้วยการมีความสัมพันธ์กับต่างเพศ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

2.รักร่วมเพศแอบแฝง (Latent Homosexuality) รักร่วมเพศแอบแผงนี้เป็นแนวคิดของฟรอยด์ (Freud) ซึ่งเชื่อว่าบุคคลมีแนวโน้มที่จะเป็นรักร่วมเพศ แต่เก็บกดความรู้สึกไว้ในระดับจิตไร้สำนึก (Unconscious) ทำให้มีความวิตกกังวลอยู่มากบางคนจะใช้กลไกป้องกันตัวโดยตรงทำตรงข้ามกับความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ (Reaction Formation) คือ ทำตัวเป็นชายชาตรีมากเกินไปและปฏิเสธการเป็นรักร่วมเพศ

3.รักร่วมเพศที่ปกปิด หรือ เปิดเผยการเป็นรักร่วมเพศของตน (Covert or Overt Homo-sexuality) รักร่วมเพศที่ปกปิดการเป็นรักร่วมเพศ (Overt Homosexuality) บุคคลกลุ่มนี้จะใช้ชีวิตส่วนใหญ่เป็นรักต่างเพศไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกทางด้านการงานหรือการมีความสัมพันธ์ทางสังคม แต่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศด้วยกันหรือเพื่อนใกล้ชิดเท่านั้นที่รู้ถึงการเป็นรักร่วมเพศของบุคคลนั้น

รักร่วมเพศที่เปิดเผยการเป็นรักร่วมเพศ (Overt Homosexuality) บุคคลกลุ่มนี้จะไม่ปกปิดการเป็นรักร่วมเพศและจะพยายามแสดงลักษณะของตนให้ชัดเจนขึ้น

การแบ่งประเภทของการเป็นรักร่วมเพศแบบของไฮด์นี้เป็นการแบ่งตามพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเท่านั้น จะเห็นว่ารักร่วมเพศที่เกิดจากการขาดโอกาสจะไม่ถือว่าเป็นรักร่วมเพศที่แท้จริง เพราะว่ารักร่วมประเภทนี้ไม่มีแรงจูงใจภายในที่ต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน

เกณฑ์การวัดพฤติกรรมรักร่วมเพศตามทฤษฎีของ Alfred Kinsey

Alfred Kinsey นักจิตวิทยาวิเคราะห์ได้วางกฎเกณฑ์การแบ่งระดับคะแนน 7 ระดับ เพื่อการวัดพฤติกรรมทางเพศของบุคคลบนพื้นฐานทางจิตวิทยาและประสบการณ์ทางเพศที่ได้รับการเปิดเผยจากบุคคล โดยมีเกณฑ์ดังนี้ (Kinsey 1953 อ้างถึงใน พจนา ธูปแก้ว 2547 :52)

0 หมายถึง พวกรักต่างเพศ เป็นบุคคลที่ไม่อาจมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบรักร่วมเพศได้เลย ไม่มีความรู้สึกหรือการตอบสนองทางเพศกับเพศเดียวกันได้เลยเป็นผู้รักต่างเพศ100 เปอร์เซ็นต์

1 หมายถึง พวกรักต่างเพศ และเคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศ เป็นบุคคลที่เคยสัมพันธ์ทางจิตใจหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันบ้างแต่น้อยมาก สาเหตุเพราะความอยากรู้อยากเห็นหรือถูกบังคับจากผู้อื่นแต่ยังคงมีความพึงพอใจและมีความสุขทางเพศจากต่างเพศมากกว่า

2 หมายถึง พวกรักต่างเพศ และมีประสบการณ์รักร่วมเพศหลายครั้งมักเป็นช่วงวัยรุ่นหรือสูงอายุก็ได้ โดยที่มีการตอบสนองต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศได้พอสมควร และยอมรับการปลุกเร้าทางเพศกับเพศเดียวกันแต่ไม่มีการเปิดเผยการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามจิตใจยังมีความพึงพอใจต่อรักต่างเพศ

3 หมายถึง พวกรักต่างเพศ และรักร่วมเพศเท่าๆกัน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางเพศและตอบสนองทางจิตใจต่อบุคคลเพศเดียวกันและต่างเพศอย่างเปิดเผย ในที่สุดจะเป็นผู้ยอมรับความสัมพันธ์ทางเพศทั้งสองรูปแบบว่ามีความสุขอย่างเท่าๆกัน พฤติกรรมเช่นนี้อาจเกิดขึ้นกับผู้ชายโสดมากกว่าผู้ชายที่แต่งงานแล้วที่สามารถหาทางออกกับภรรยาได้ แต่เป็นผู้ให้ความสนใจต่อผู้ชายเท่ากับผู้หญิง

4 หมายถึง พวกรักร่วมเพศ และเคยมีประสบการณ์รักต่างเพศ เป็นผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่เปิดเผยและตอบสนองทางจิตใจต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่เป็นผู้มีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศได้บ้างเป็นครั้งคราว

5 หมายถึง พวกรักร่วมเพศ และเคยมีประสบการณ์รักเพสเดียวกันหลายครั้ง เป็นผู้ที่มีกิจกรรมทางเพศและการสนองตอบทางเพศเกือบทั้งหมดเป็นแบบรักร่วมเพศ ส่วนประสบการณ์กับต่างเพศนั้นค่อนข้างน้อยมาก

6 หมายถึง พวกรักร่วมเพศ เป็นผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพสหรือเพศสัมพันธ์เพศเดียวกันเท่านั้นหรือ 100 เปอร์เซ็นต์ที่เป็นผู้รักร่วมเพศ

Alfred Kinsey อธิบายว่าเกณฑ์ข้างต้นนี้เป็นเกณฑ์การวัดพฤติกรรมรักร่วมเพศและพฤติกรรมรักต่างเพศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบุคคลจะถูกกำหนดให้อยู่ในตำแหน่งใดในแต่ละช่วงอายุของตนตามระดับคะแนนที่แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

สาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ประเด็นที่พอจะทราบถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศมีอยู่ 3 ประเด็น คือ ภาวะทางร่างกายหรือชีววิทยา อิทธิพลทางจิตวิทยาและสังคม และอิทธิพลทางด้านครอบครัว ดังนี้

1. อิทธิพลทางร่างกายหรือปัจจัยทางชีววิทยา

บุคคลรักร่วมเพศบางคนมีภาวะการเป็นรักร่วมเพศมาตั้งแต่เกิด จึงทำให้ให้สภาพรักร่วมเพศของบุคคลกลุ่มนี้เป็นไปตามธรรมชาติ เมื่อประมาณ 70 กว่าปีมานี้ คาลแมน (Kallman) ได้ทำการศึกษาจากฝาแฝด 95 คู่ ซึ่ง 44 คู่ เป็นแฝดเหมือน (กล่าวคือแฝดที่มีพันธุ์เหมือนกันโดยแท้) อีก 51 คู่ เป็นแฝดธรรมดา (คือฝาแฝดที่มีกรรมพันธุ์เหมือนกันบ้างต่างกันบ้างพอๆกับพี่น้องท้องเดียวกัน) จากการศึกษานี้ ฝาแฝด 95 คู่ ครั้งนี้พบว่าอย่างน้อยก็มีแฝดที่ทราบได้แน่ชัดว่าเป็นรักร่วมเพศจากฝาแฝดเหมือน 44 คู่ ซึ่งปรากฏว่าทั้งคู่เป็นรักร่วมเพศ ทั้งนี้ฝาแฝดแต่ละคนกล่าวว่าต่างคนต่างมีพัฒนาการเป็นรักร่วมเพศขึ้นมาเอง และสิ่งหนึ่งที่น่าสนใจ คือ ฝาแฝดทุกคู่ปฏิเสธว่าตนมิได้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับคู่แฝดของตนเลย ในทางกลับกันคู่แฝดธรรมดา 51 คู่มีเพียง 40% เท่านั้นที่เป็นคนรักร่วมเพศทั้งคู่ ดังนั้นทำให้คาดได้ว่าสาเหตุหนึ่งของการเป็นรักร่วมเพศมีสาเหตุมากจากพันธุ์กรรม (ประนอม สาโรชมาน 2538 : 166)

นอกจากนี้ยังมีบุคคลรักร่วมเพศบางคนที่เกิดจากฮอร์โมนเพศผิดปกติ หรือ โรคที่เรียกว่า Klinefelter's ซึ่งเป็นเหตุให้คนป่วยเกิดความรู้สึกผิดเพี้ยนได้ หญิงอยากเป็นชายหรือชายอยากเป็นหญิง แม้แต่ผู้หญิงที่ท่านยาบางประเภทระหว่างตัวเองตั้งครรภ์นั้น ยาอาจไปทำปฏิกิริยาบางอย่างในร่างกาย จนเป็นผลทำให้ลูกกลายเป็นรักร่วมเพศได้เช่นกัน (เนตรชนก บัวนาค 2532 : 34)

2. อิทธิพลทางด้านจิตวิทยาและสังคม

อิทธิพลทางด้านจิตวิทยา

ความคิดนี้เกิดจากทฤษฎีทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (psychoanalytic theories) ของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Singmand Freud) ได้ให้ทัศนะว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นผลของการทดถอย (repression) หรือ การตรึงแน่น (fixation) ของพัฒนาการทางจิตใจและเพศหลังจากที่มีความคิดข้องใจเป็นเวลานานด้วยการลอกเลียนแบบสิ่งที่ก่อให้เกิดความไม่สมหวัง (frustrating object) (จำลอง ดิษยวณิช 2545 : 261, อ้างถึงใน ยุทธนา สุวรรณประดิษฐ์ 2543 :31) กล่าวคือ ในช่วงที่เด็กมีการพัฒนาทางเพศ ส่วนมากจะอยู่ในช่วง 4 ขวบ เด็กชายจะรักแม่ เด็กหญิงจะรักพ่อ ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายอิจฉาพ่อหรือแม่ที่มีเพศเดียวกับตน และเมื่อเด็กผ่านพัฒนาการขั้นนี้ไปได้ขณะที่ยังมีพฤติกรรมของพ่อแม่ติดฝังตรึงอยู่จึงทำให้เด็กเกิดความสับสนทางเพศ ฟรอยด์กล่าวว่าช่วงระยะเวลานี้ความสนใจของเด็กจะอยู่ที่อวัยวะเพศ เด็กจะเกิดความสุขที่ได้แตะต้องลูบคลำ ฟรอยด์อธิบายว่าในช่วงเด็ก ผู้ชายและผู้หญิงจะมีประสบการณ์ต่างกันกล่าวคือ

เด็กผู้ชายพยายามเลียนแบบแม่มองของรักของแม่ เช่นเดียวกับแม่ที่มองเพศตรงข้าม คือ เด็กผู้ชายนั้นมองเพศเดียวกับตนเอง แม้ว่าเขาอาจจะมีความรู้สึกชอบหญิงแต่ก็ปฏิเสธที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศ ผลจากการเลียนแบบแม่อาจทำให้เด็กเกิดความรู้สึกรักพ่อและมีความปรารถนาที่จะได้รับความพึงพอใจทางเพศกับพ่อ ผู้ชายกลุ่มนี้อาจจะมีลักษณะแบบผู้หญิงและการเลือกคู่รักก็มักเลือกผู้ชายที่มีอายุมากกว่า หรือในบางกรณีเด็กผู้ชายที่ได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อโดยลำพังอาจจะมีปฏิกิริยาต่อความคับข้องใจแบบท้อถอย คือ ความรู้สึกที่ไม่สนใจต่อผู้หญิงและกลับไปชอบผู้ชายในฐานะคู่รักครั้งแรก

รักร่วมเพศในหญิง เกิดจากเหตุเดียวกับเด็กชาย คือแทนที่เด็กผู้หญิงจะลอกเลียนแบบแม่เพื่อให้เป็นผู้หญิงโดยสมบรูณ์ เด็กผู้หญิงกลับเลียนแบบพ่อโดยมองของรักขอพ่อแบบเดียวกับพ่อ จึงแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่างๆแบบผู้ชายที่ตรึงแน่นอยู่กับความรักเพศเดียวกันครั้งแรก คือ แม่ และทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศต่อผู้หญิง (สมโภชน์ สุขวัฒนา 2520 : 545, อ้างถึงใน ยุทธนา สุวรรณประดิษฐ์ 2543 :31)

อิทธิพลทางด้านสังคม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สุวรรณสิงห์

สิ่งแวดล้อมทางสังคมถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเป็นรักร่วมเพศ แต่การเป็นรักร่วมเพศในภาวะอย่างนี้สามารถทำการรักษาให้หายได้ อาจเกิดจากหลายสาเหตุ ดังนี้

1) การที่บุคคลจะต้องอยู่ในโรงเรียนที่มีผู้ชายหรือผู้หญิงล้วน หรือเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในสังคมของบุคคลรักร่วมเพศ

2) อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีความรู้สึกกดดันทางเพศ ไม่มีโอกาสระบายออก เช่น โรงเรียนประจำ หอพัก เรือนจำ ในสงคราม หรือในหมู่ทหาร จึงหาทางออกโดยการมีความสัมพันธ์รักร่วมเพศ

3) มีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับเพศตรงข้าม ทำให้เข็ดขยาด ไม่อยากมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามอีก จึงหันมาหาเพศเดียวกัน

4) ถูกชักชวนหรืออาจเกิดจากความอยากรู้อยากเห็นหรืออยากลอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยรุ่นซึ่งกำลังเริ่มมีความสนใจหรือมีอารมณ์ทางเพศ และเป็นวัยที่คล้อยตามเพื่อนหรือผู้อื่น ทำให้ถูกชักชวนได้ง่าย เมื่อลองมีพฤติกรรมรักร่วมเพศแล้วพอใจก็อาจประพฤติต่อมาจนเป็นนิสัย

5) เด็กคิดเอาเองว่าตนเองเป็นไม่ได้ความ ไม่กล้าเสนอตัวกับเพศตรงข้าม ด้วยความกลัวแอบแฝงว่าตนจะถูกรังเกียจ ทำให้เด็กหาทางออกด้วยการเลือกมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน และกลายเป็นคนรักร่วมเพศไป

6) วัฒนธรรมในสังคม บางวัฒนธรรมถือว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องธรรมดา เป็นเรื่องของสภาพปกติทางชีววิทยาที่มีอยู่ทั่วไป และเป็นที่ยอมรับในสังคม

7) ความจำเป็นทางด้านเศรษฐกิจ บางคนยอมมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพราะมีความจำเป็นเรื่องในเงิน ซึ่งภายหลังอาจเลิกหรือบางทีก็กลายเป็นคนรักร่วมเพศไปตลอด เป็นต้น

นอกจากสาเหตุจากปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีอิทธิพลทางด้านครอบครัวอีกด้วย (จารุวรรณ กันทะนิตย์ 2531 : 24)

3.อิทธิพลทางด้านครอบครัว

ครอบครัวนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างมากที่เป็นอิทธิพลที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมนุษย์ ครอบครัวถือเป็นสถาบันเบื้องต้นที่หล่อหลอมพฤติกรรม ตลอดจนอบรมสั่งสอนสมาชิกให้รู้และเคารพกฎเกณฑ์บรรทัดฐานต่างๆของสังคม และควบคุมพฤติกรรมบางอย่างของมนุษย์ให้เป็นไปตามกำหนดของสังคม

ครอบครัวที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น มีสาเหตุหลายประการ ดังนี้

ความผิดปกติของพัฒนาการในวัยเด็กที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับพ่อแม่ เด็กขาดความอบอุ่นหรือความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อแม่ที่เป็นเพศเดียวกับจน มีครอบครัวที่ไม่เป็นปกติ เช่น พ่ออ่อนแอ แม่แข็งกร้าว เป็นผู้นำในบ้าน หรือพ่อเข้มแข็ง แม่อ่อนแอ หรือครอบครัวแตกแยก ขาดพ่อหรือแม่ ทำให้เด็กไม่มีแบบอย่างของบทบาทในฐานะที่เป็นเพศหญิงหรือชายที่แท้จริง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1) ความสัมพันธ์ใกล้ชิดของเด็กกับพ่อแม่ เช่น เด็กชายอาจมีความใกล้ชิดกับแม่มาก มีแม่ประคบประหงมและแสดงความเป็นเจ้าของตลอดเวลา เมื่อโตขึ้นจึงไม่ต้องการมีความสัมพันธ์กับหญิงซึ่งเป็นเพศเดียวกับแม่ เนื่องจากถือว่าเป็นเพศที่เป็นแม่ หรืออาจรู้สึกผิดเพราะคิดว่าถ้าไปรักหญิงอื่นจะเป็นการทรยศต่อแม่ เช่นเดียวกัน เด็กหญิงที่มีความใกล้ชิดกับพ่อมาก เมื่อโตขึ้นก็ไม่ต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายซึ่งเพศเดียวกันกับพ่อ

2) ความเอาใจใส่ของพ่อแม่ต่อเด็ก เช่น พ่ออาจจะรักแต่ลูกสาว ไม่สนใจลูกชาย ทำให้ลูกชายเกิดความรู้สึกเกลียดเพศของตน อยากเป็นเพศหญิง เช่นเดียวกัน แม่ก็อาจรักลูกชายมากกว่าลูกสาว ทำให้ลูกสาวเกลียดเพศของตน และอยากเป็นเพศชาย

3) อคติของคนในครอบครัวที่มีต่อเพศของเด็ก บางครอบครัวอยากได้ลูกสาวหรือลูกชายมาก แต่ผิดหวังไม่ได้ตามต้องการ จึงพยายามสนองความต้องการโดยการแต่งตัวให้ลูกหรือใช้วิธีการอบรมดูแลไปในแนวทางสำหรับเพศนั้นๆ ตามที่ตนต้องการ ซึ่งจะมีอิทธิพลผลักดันให้เด็กมีสัมพันธภาพทางเพศแบบรักร่วมเพศได้

4) การอยู่ในครอบครัวที่มีเพศชายหรือหญิงมากเกินไป ทำให้เด็กเกิดการเลียนแบบไปตามเพศนั้นๆ

5) ครอบครัวเคร่งครัดในขนบธรรมเนียมประเพณีมากเกินไป ให้ลูกคบแต่เฉพาะเพศเดียวกัน ทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นได้ โดยเริ่มจากการลองแล้วได้ความสุขทางเพศ ทำให้กระทำบ่อยๆ จนเป็นนิสัย เป็นต้น (จารุวรรณ กันทะนิตย์ 2531 : 23-24)

การรักษาบุคคลรักร่วมเพศ

ปราโมทย์ เชาวศิลป์ (2528 : 103) ได้กล่าวว่าการรักษาบุคคลรักร่วมเพศให้กลับมีพฤติกรรมเช่นคนปกตินั้นทำได้ยากมาก บุคคลรักร่วมเพศที่ต้องการเลิกพฤติกรรมของตนอย่างจริงจังเท่านั้นจึงจะรักษาได้ ส่วนบุคคลที่ไม่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนนั้นการรักษาจะไม่ได้ผลเลย

โดยทั่วไปแล้วคนที่เป็นโรครักร่วมเพศไม่ต้องการรักษา นอกจากจะมีปัญหาทางจิตใจ หรือปัญหาทางบุคลิกภาพร่วมด้วย การรักษาแบ่งเป็น 2 ประการ คือ

1. รักษาโรครักร่วมเพศ

ปัจจุบันการรักษาโรครักร่วมเพศทางการแพทย์ในประเทศไทย มีอยู่ด้วยกัน 3 วิธี ได้แก่

1) จิตวิเคราะห์ เพื่อให้ผู้ป่วยได้เข้าใจความขัดแย้งภายในจิตไร้สำนึกของตน อันเป็นสาเหตุของการเกิดรักร่วมเพศ และสามารถรู้วิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง วิธีนี้ได้ผลดีพอควรในคนที่มีความตั้งใจจะรักษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

2)พฤติกรรมบำบัด ที่รายงานว่าได้ผลคือ อะเวอร์ชั่น เทอราปี (Aversion therapy) วิธีทำคือ ให้ผู้ป่วยดูรูปภาพที่กระตุ้นอารมณ์รักร่วมเพศของตนและในขณะเดียวกันก็ให้ได้รับความเจ็บปวด หรือความรู้สึกไม่สบาย โดยการกระตุกด้วยไฟฟ้า หรือให้อาเจียนโดยการฉีดยาบางอย่าง http://www.elib-online.com/doctors2/gay_homo01.html (7 August 2006)

3) กลุ่มจิตบำบัด คือการรักษาวิธีจิตบำบัด โดยการประชุมกลุ่มคนที่เป็นรักร่วมเพศหลายๆคน ในรายที่การเปลี่ยนแปลงความสนใจทางเพศกระทำได้ยากหรือไม่สามารถทำได้ การรักษาส่วนใหญ่จะใช้จิตบำบัด โดยมีจุดมุ่งหมายให้เขาสามารถปรับตัวในการใช้ชีวิตทั้งด้านส่วนตัวและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. การรักษาปัญหาทางอารมณ์หรือปัญหาบุคลิกภาพ โดยวิธีเดียวกับการรักษาผู้ป่วยอื่นๆทั่วไป (ประนอม สโรมาน 2524 : 174)

ปัญหาการเป็นรักร่วมเพศและการยอมรับของสังคม

ปัญหาการเป็นรักร่วมเพศ เป็นปัญหาสำคัญของสังคมในปัจจุบัน และเป็นปัญหาหนึ่งที่กำลังได้รับความสนใจ เนื่องจากผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีจำนวนเพิ่มขึ้น แต่คนส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับพฤติกรรมนี้ และมักมองว่าผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น เป็นคนสำส่อน ลามก อนาจาร จึงทำให้เกิดผลกระทบทางลบต่อบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ กล่าวคือ ทำให้บุคคลเหล่านี้มองตนเองว่าผิดธรรมชาติแตกต่างจากผู้อื่นจำเป็นต้องปิดบังไว้เป็นความลับและเกิดความขัดแย้งในตนเอง เกิดความเครียดเก็บกดทางอารมณ์ มีความวิตกกังวล ระแวง ซึมเศร้า เหงาโดดเดี่ยว ขาดเพื่อนและคิดฟุ้งซ้าน (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2526:60-64)

การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ นอกจากจะเป็นปัญหาเฉพาะบุคคลแล้ว ยังมีผลต่อเนื่องไปถึงสังคมด้วย กล่าวคือ ในปัจจุบันกลุ่มรักร่วมเพศมีการเปิดเผยตนเองเข้าสู่สังคมมากขึ้น เกิดการรวมตัวกันเป็นกลุ่มและจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของตน มีสถานบริการและสถานเริงรมย์เฉพาะคนกลุ่มนี้ เช่น บาร์เกย์ที่เปิดโอกาสให้บุคคลกลุ่มนี้ได้พบปะสังสรรค์และหาคู่เพื่อสนองความต้องการของคน (Mosee&Howkins,Jr 1982:369, อ้างถึงใน พิมลมาศ แสงศักดิ์ 2545: บทนำ) จึงทำให้เกิดปัญหาที่เกิดจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ตามมา เช่น โรคเอดส์ เนื่องจากกลุ่มบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมักจะมีความสัมพันธ์แบบไม่จริงจังยืนยง ส่ำสอน เป็นความสัมพันธ์แบบชั่วครั้งชั่วคราว ไม่ลึกซึ้งยาวนานต่อกัน (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2527 : 85) แต่ก็ยังมีกลุ่มบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศบางกลุ่ม โดยเฉพาะรักร่วมเพศหญิงที่อาจมีความสัมพันธ์ค่อนข้างยาวนาน ไม่สำส่อน และมักจะมีความรักและอารมณ์ผูกพันลึกซึ้ง เมื่อต้องจากหรือเลิกรากัน มักเสียใจรุ่นแรง บางครั้งถึงกับฆ่าตัวตายหรือตามล้างตามล่ากันถึงตาย บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2527 : 86) สังคมไทยในสมัยโบราณนั้นไม่มีการศึกษาถึงเรื่องการยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่สามารถวิเคราะห์ถึงการยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศได้จากสังคม วัฒนธรรม และศาสนาได้ วรภัทรา บูรณะกิจเจริญ (2543 : 99) กล่าวว่าวัฒนธรรมไทยนั้นมีการแบ่งโครงสร้างของเพศ 2 ส่วนเท่านั้น คือชาย กับ หญิง แม้ว่าจะแบ่งโครงสร้างทางเพศแค่ 2 เพศเท่านั้น แต่ก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าไม่มีบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ หรือเพศที่สามอยู่ในสังคมไทย(พิเชฐ สายพันธ์ 2546 :39-40)

เพศที่สามนั้นได้อยู่ร่วมกับสังคมไทยตลอดมาตั้งแต่อดีตและมีพัฒนาการปรับเปลี่ยนตลอดมาจนถึงปัจจุบัน แต่ก็ยังไม่เป็นยอมรับของสังคมมากนัก จึงทำให้ต้องปกปิดอัตลักษณ์ของตัวเองไว้ และในด้านกฎหมายนั้นบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศไม่ได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายอื่นๆในปัจจุบันเลย ดังเช่น กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องของการจดทะเบียนสมรส การรับรองการอยู่ด้วยกันตามกฎหมาย การจัดการทรัพย์สิน การรับรองบุตรบุญธรรม การทำประกันภัย การแบ่งภาระภาษี หรือการโอนทรัพย์มรดกที่ไม่มีพินัยกรรมให้แก่คู่รักในลำดับชั้นเดียวกับคู่สมรสชายหญิงตามหลักกฎหมาย เป็นต้น ในแง่ของกฎหมายอาญาก็ยังไม่มีบทบัญญัติใดที่สามารถคุ้มครองได้เลย เช่น ฐานความผิด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

กระทำชำเรา เป็นต้น (ยุทธนา สุวรรณประดิษฐ์ 2545 :1-2) ถึงแม้ว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศอาจส่งผลกระทบต่อตนเองและสังคม แต่ก็อาจมีบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศบางส่วนที่สามารถปรับตัวให้มีความสุขเข้ากับสังคมได้ และสามารถช่วยเหลือทำประโยชน์ให้กับสังคมได้ ฉะนั้นสังคมควรเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านี้ได้สร้างสรรค์และช่วยเหลือสังคม ซึ่งจะเป็นลดและช่วยเหลือสังคมได้ทางหนึ่ง

ศาสนากับเรื่องการเป็นรักร่วมเพศ

แม้ว่าทุกศาสนาจะไม่มีบทบัญญัติที่ลงโทษแก่บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศไว้อย่างชัดเจนก็ตาม แต่ก็มีบางศาสนาที่ถือว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นบาป ส่วนในพระพุทธศาสนานั้นไม่ถือว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นบาป แต่ก็มีการปฏิเสธบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ดังเห็นได้จากในพระไตรปิฎก โดยพระวินัยปิฎก มีข้อบ่งชี้บุคคลที่ห้ามบวช 11 ประเภท ซึ่ง 1 ใน 11 ประเภทนี้ ได้แก่ “กะเทย” หรือ “บัณเฑาะว์” คือ ผู้ที่พอใจให้บุรุษเกี่ยวข้องกับตนโดยมีความรู้สึกเหมือนสตรี ในพระพุทธศาสนาได้จำแนกบัณเฑาะว์เป็น 5 ประเภท คือ 1.อาสิตตกะบันเฑาะก์ คือ บุคคลที่บังเกิดความพอใจเมื่อได้สัมผัสหรือได้ร่วมเพศทางวรรจมรรค 2.อุสสูยปณฑก คือ บุคคลใดได้โอกาสแอบดูบุรุษและสตรีกำลังร่วมเพศ และบังเกิดความริษยาขึ้น ขณะเดียวกันอวัยวะเพศก็ระงับลงเหมือนกับว่าตนเองได้เสพสมทางเพศด้วย 3.โอปกมิกปณฑก คือ บุคคลที่ต้องสูญเสียอวัยวะเพศไป เช่น พวกขันทีที่ต้องมีหน้าที่ใกล้ชิดกับนางกำนัลของพระเจ้าแผ่นดิน 4. ปกขปณฑก คือ บุคคลในกาฬปักข์ คือ ข้างแรมจะเกิดความกำหนัดยินดี กระวนกระวายด้วยอำนาจแห่งอกุศลกรรม ครั้นเมื่อถึงชุณหปักข์ คือ ข้างขึ้นความกระวนกระวายก็หายไปและ 5.นปุงสกปณฑก คือ บุคคลเพศหญิงเพศชายไม่ปรากฏทั้งสองเพศมีแต่ช่องขับถ่ายปัสสาวะเท่านั้น(บุญมี เมธางกูร 2529 : 36) แต่อย่างไรก็ตามพระวินัยปิฎกก็ไม่ได้กำหนดโทษหรือกล่าวว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นเป็นการกระทำที่ผิด ในศาสนาศริสต์นั้นถือว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นความผิดและเป็นบาป กลางศตวรรษที่ 4 จักรพรรดิ์คอนสแตนตินได้ยอมรับศาสนาคริตส์เป็นศาสนาประจำรัฐ(ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงค์ 2522 : 98) จึงถือว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องเสื่อมเสียและเป็นความผิดอาญาร้ายแรงผู้ประพฤติต้องถูกลงโทษด้วยการเผาทั้งเป็น (กิตติศักดิ์ ปรกติ 2526 : 88)

แต่ในปัจจุบันก็ได้มีการยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศเพิ่มขึ้น นอกจากนี้วิทยานิพนธ์เรื่อง “กะเทยในสังคมมุสลิม”ของ นางสาวสมฤดี สงวนแก้ว นักศึกษาปริญญาโท คณะสังคมมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศึกษาพบว่าการเป็นกะเทยในสังคมมุสลิมเป็นสิ่งผิดและเป็นบาป และมองบุคคลเหล่านั้นไปในทางเหยียดหยาม โดยเรียกผู้ชายที่มีพฤติกรรมกระตุ้งกระติ้งหรือกะเทยว่า “ปอแน” ซึ่งเป็นภาษายาวี มีความหมายถึงคำด่าที่รุนแรงและเป็นการเหยียดหยาม จึงทำให้เก็บกดไม่ค่อยเปิดเผย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตัวตน เพราะในสังคมมุสลิมนั้นถือว่าผิดหลักศาสนาและบรรทัดฐานทางสังคม และโดนลงโทษอย่างรุนแรงจากสังคม โดยการเหยียดหยามจากสังคมรอบข้างว่าเกิดมาหนักโลก ถูกขว้างปาสิ่งของใส่ ถูกถีบหล่นจากรถ ไม่มีใครคบหา และจะถูกขับไล่ตลอดเวลา ที่รุนแรงไปกว่านั้น คือ พวกผู้ชายมักจะชอบลากกะเทยไปทำร้ายร่างกาย ขณะที่ครอบครัวก็จะถูกสังคมดูถูกเหยียดหยามว่ามีลูกเป็นกะเทย และเพื่อนบ้านจะไม่คบค้าสมาคม ดังที่กล่าวมาข้างต้นสามารถวิเคราะห์ถึงทัศนะของศาสนาที่มีต่อเรื่องการเป็นรักร่วมเพศได้ว่า ถึงแม้บางศาสนาจะถือว่าเป็นบาปและไม่ถือเป็นบาปก็ตาม แต่ก็ไม่ยอมรับถึงพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศและปฏิเสธพฤติกรรมเช่นนี้

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพื้นที่แขวงสีลม เขตบางรัก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1. สภาพทั่วไป

1.1 ประวัติความเป็นมา

ถนนสีลม สร้างขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยได้นำดินจากการขุดคลองขวาง ซึ่งเริ่มจากบางรักไปถึงคลองถนนตรง(แนวพระรามที่ 4 จากคลองผดุงกรุงเกษมฝั่งนอกไปจนถึงคลองเตย) มาถมเป็นถนน เรียกว่า "ถนนขวาง" ต่อมาเมื่อฝรั่งมาตั้งโรงสีลมที่ถนนขวาง จึงพากันเรียกถนนสายนี้ว่า "ถนนสีลม" หรือ "WindMillRoad"

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ปัจจุบัน ถนนสีลม เป็นถนนธุรกิจสำคัญของกรุงเทพมหานคร อาคารรูปทรงต่างๆสามารถบอกเล่า ถึงความเป็นมาและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นบนถนนสายนี้เป็นอย่างดี มีทั้งตึกแถว 2 ชั้น ที่มีการฉลุลวดลาย ตึก 3 ชั้น 5 ชั้น 10 ชั้น ไปจนถึงอาคารสำนักงานสูงเสียดฟ้า ที่ทำให้สีลม ได้สมญานามว่าเป็น "วอลล์สตรีทของเมืองไทย"

1.2 ที่ตั้งและอาณาเขต

- ทิศเหนือ ติดต่อ แขวงสุริวงศ์ เขตบางรัก กทม.
- ทิศใต้ ติดต่อ แขวงยานนาวา เขตสาทร และแขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กทม.
- ทิศตะวันออก ติดต่อ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กทม.
- ทิศตะวันตก ติดต่อ แขวงบางรัก เขตบางรัก กทม.

1.3 เนื้อที่

มีพื้นที่ประมาณ 2.047 ตร.กม (ข้อมูลปี2544 จากสำนักงานเขตบางรัก)

จำนวนซอย มี 32 ซอย ได้แก่

1.	สีลม 1	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
2.	สีลม 2	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
3.	สีลม 3(พิพัฒน์)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ถนนสาทรเหนือ

4.	สีลม 4	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
5.	สีลม 5(สุรเสนา)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ซอยสีลม 7
6.	สีลม 6(ทานตะวัน)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ซอยทานตะวัน
7.	สีลม 7(ศิริจุลเสวก)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ซอยสีลม 5
8.	สีลม 8(ร่วมเสริมกิจ)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
9.	สีลม 9(ศึกษาวิทยา)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ถนนสาทรเหนือ
10.	สีลม 10	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
11.	สีลม 11(ตรอกตำปีซา)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
12.	สีลม 12	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
13.	สีลม 13(ตรอกไวตี)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
14.	สีลม 14	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
33.	สีลม 15(ภัตตาคารสีลม)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
34.	สีลม 16	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
35.	สีลม 17	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
36.	สีลม 18(พานิชยการสีลม)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
37.	สีลม 19(ตรอกเวท)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
38.	สีลม 20(ประดิษฐ์)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ถนนสุรวงศ์
39.	สีลม 21(ธนะวัฒน์)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ถนนเจริญเวียง
40.	สีลม 22(ประชุม)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ถนนสุรวงศ์
41.	สีลม 22/1	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
42.	สีลม 24	ปัจจุบันไม่มีสภาพซอย
43.	สีลม 26(ปราโมทย์)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ถนนสุรวงศ์
44.	สีลม 28	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
45.	สีลม 30(ปราโมทย์ 3)	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ ถนนมเหสักข์
46.	สีลม 32	ปัจจุบันไม่มีสภาพซอย
47.	สีลม 34	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
48.	สีลม 36	เริ่มจากถนนสีลม สิ้นสุดที่ สุดซอย
49.	ปราโมทย์ 1(ตันง่วนส่วย)	เริ่มจาก ซอยสีลม 20 สิ้นสุดที่ ซอยสีลม 26
50.	ปราโมทย์ 2	เริ่มจาก ซอยสีลม 26 สิ้นสุดที่ ถนนมเหสักข์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1.4 ประชากร

- จำนวนประชากรทั้งสิ้น15,495 คน เป็นชาย 7,613 คน เป็นหญิง 7,882 คน

2. สภาพเศรษฐกิจ

2.1 ศูนย์การค้า/ แหล่งการค้า

- โรงบินสันสีลม 2 ถนนสีลม แขวงสุริวงศ์
- สีลมคอมเพล็กซ์ 191 ถ.สีลม แขวงสีลม
- อาคารยูไนเต็ด 123 ถ.สีลม แขวงสีลม
- เซ็ลทรัล ซ.สีลม30 ถ.สีลม แขวงสีลม
- ซอยละลายทรัพย์ ถนนสีลม ซอย 5

2.2 ธนาคาร

- ธนาคารไทยทนุ จำกัด(มหาชน) ถ.สีลม
- ธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน) ถ.สีลม

2.3 โรงแรม

- โรงแรมสีลม พลาซ่า ถ.สีลม
- บริษัทการบินโยเต็ล ถ.สีลม
- โรงแรมโซฟิเทล ถ.สีลม
- โรงแรมฮอลิเดย์อินน์คราวน์ ถ.สีลม

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

2.4 สถานศึกษา

- โรงเรียนเซ็นโยเซฟคอนแวนต์
- โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์

2.5 โรงพยาบาล

- โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน ถ.สีลม
- โรงพยาบาลเลิดสิน ถ.สีลม

2.6 ตลาดสด

- ตลาดสดวัดแขก ซอยประดิษฐ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เยาวนุช อินทรเดโชกุล (2526) การศึกษาความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติตนในเรื่องเพศของสมาชิกสหภาพแรงงานไทยในคูราโบ โดยพาดพิงถึงรักร่วมเพศ พบว่า ทัศนคติของคนงานต่อรักร่วมเพศส่วนใหญ่เป็นลักษณะก้ำกึ่งระหว่างความรู้สึกเห็นใจและรังเกียจ โดยคนงานชาย 81.84 % และคนงานหญิง 55.56% เห็นว่ารักร่วมเพศเป็นคนผิดปกติ น่าหัวเราะเยาะและน่ารังเกียจ และคนงานชายหญิง 72.81% เห็นว่ารักร่วมเพศเป็นคนที่มีความชอบแปลกไปจากคนทั่วไปและเป็นคนน่าสนใจ

จารุวรรณ กัณฑนิตย์ (2531) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในระดับเป็นกลางค่อนข้างไปในทางลบ โดยมีจำนวนผู้มีทัศนคติทางลบต่อเรื่องรักร่วมเพศมากกว่าผู้มีทัศนคติทางบวก

เนตรชนก บัวนาค (2532) ศึกษาความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติเป็นกลาง ค่อนไปทางบวก โดยมีจำนวนผู้มีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรักร่วมเพศมากกว่าผู้มีทัศนคติทางลบ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นกลุ่มที่อาศัยหรือศึกษาอยู่ในเขตเมือง(Urban) ซึ่งจะยอมรับพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้มากกว่ากลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในชนบท

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ทิศ โชติวัฒนตระกูล (2526) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของพวกรักร่วมเพศชายกับพวกรักต่างเพศชาย พบว่า ทั้งพวกรักร่วมเพศชายและรักต่างเพศชายมีเจตคติทางเพศอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยที่พวกรักร่วมเพศชายจะให้ความสำคัญกับความพึงพอใจทางเพศมากที่สุด ในขณะที่ชายรักต่างเพศจะมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีความรักมากกว่า พวกรักร่วมเพศชายจะมีเจตคติทางบวกต่อความรู้รอบตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศมากที่สุด พวกรักต่างเพศชายจะมีเจตคติทางบวกต่อความพิถีพิถันในเรื่องเพศมากที่สุด ในขณะที่ชายรักเพศมีความรู้รอบตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศมากที่สุด พวกรักต่างเพศชายจะมีเจตคติทางบวกต่อความพิถีพิถันในเรื่องเพศมากที่สุด ส่วนลักษณะภายในครอบครัวของพวกรักร่วมเพศชายและรักต่างเพศชาย พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในบุคลิกภาพมารดา คือ มารดาของชายทั้งสองประเภทจะมีลักษณะเรียงตามลำดับ คือ ใจดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เจ้าระเบียบปากร้ายแต่ใจดี หงุดหงิดและโกรธง่าย สำหรับบุคลิกภาพของบิดา พบว่า บิดาของพวกรักร่วมเพศชายมีบุคลิกภาพสูงสุด คือ ใจดี ต่ำสุด คือ ไม่ชอบทำงานและไม่รับผิดชอบต่อครอบครัว บุคลิกภาพของบิดาพวกต่างเพศชายสูงสุด คือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และต่ำที่สุด คือ ดุร้าย ลำเอียง และรักลูกไม่เท่ากัน

ยุทธนา สุวรรณประดิษฐ์ (2543) ศึกษาสิทธิและเสรีภาพของรักร่วมเพศชายตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ: วิเคราะห์จากปัญหาสังคมไทย จากการศึกษาพบว่าบุคคลทั่วไปยอมรับพฤติกรรมของบุคคลรักร่วมเพศชายในสังคมไทยได้ โดยเฉพาะในกลุ่มบุคคลที่มีการศึกษา และผู้หญิงมีแนวโน้มใน

การยอมรับบุคคลรักร่วมเพศชายได้มากกว่า เพราะเห็นว่าเป็นสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล ที่จะกำหนดวิถีชีวิตของตนเองโดยไม่ถูกแทรกแซงจากรัฐหรือผู้อื่น

รุ่งกานดา พงศ์ธรกุลพานิช (2531) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อพวกรักร่วมเพศชาย กรณีศึกษาโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 208 ราย พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ตระหนักว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนและมีผลกระทบต่อผู้มีพฤติกรรมเองและบุคคลแวดล้อม แต่นักเรียนส่วนใหญ่ก็มีความเห็นใจ เข้าใจและยอมรับในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ของผู้ที่เป็นรักร่วมเพศ ขณะเดียวกันก็เห็นว่าควรจะมีการจำกัดสิทธิบางประการ เช่น การเป็นผู้นำ การประกอบอาชีพ และควรจะยับยั้งกิจกรรมที่จะส่งผลให้เกิดการแพร่ระบาดของพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย ในด้านความคาดหวังว่าบิดามารดาของผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย ควรให้ความรักความอบอุ่นและความใกล้ชิดแก่ลูกมากขึ้นขณะเดียวกันก็ต้องพยายามหาแนวทางปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศของลูกให้กลับเข้าสู่ปกติ โดยอาศัยผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านจิตเวชวิทยาเข้ามาช่วย ส่วนครูอาจารย์ควรช่วยกันแก้ไขพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยการปรับพฤติกรรม และไม่ส่งเสริมพฤติกรรมที่เลียนแบบผู้หญิงของนักเรียนชาย เพื่อนเรียนด้วยกันควรเข้าใจและให้การช่วยเหลือแนะนำให้เพื่อนกลับมามีพฤติกรรมทางเพศในแบบปกติ ไม่ควรล้อเลียนหรือเป็นเรื่องขบขัน มีนักเรียนร้อยละ 72.6 เห็นด้วยว่าพวกรักร่วมเพศชายมีอารมณ์แปรปรวนมากกว่าปกติ และร้อยละ 67.3 พฤติกรรมรักร่วมเพศในชายเป็นปัญหาต่อสังคม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร ไม่ควรล้อเลียนหรือเป็นเรื่องขบขัน มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จิราภรณ์ อารยะรังสฤษฎ์ (2533) ได้ศึกษาทัศนคติเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง และความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างรักร่วมเพศ โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 904 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้คะแนนความถูกต้องของความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงสูงกว่าความสัมพันธ์ระหว่างรักร่วมเพศ

รวมพล สายอรุณ (2541)ได้ศึกษาภาพลักษณ์เกย์ในสายตานักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 395 คน โดยแยกการศึกษาออกเป็นสามมิติ คือ ภาพลักษณ์ภายนอกภาพพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์และภาพลักษณ์เชิงนามธรรม โดยผู้วิจัยใช้แนวคิดการขัดเกลาทางสังคมเป็นแนวคิดหลักในการวิจัย และใช้แนวคิดเกี่ยวกับบทบาททางเพศมาประกอบ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดว่าภาพลักษณ์ภายนอกของเกย์เหมือนผู้ชายทั่วไป มี 76.8% และกลุ่มที่คิดว่าเกย์อาจจะแสดงภาพลักษณ์ภายนอกทุกรูปแบบ มีจำนวน 35.1% ส่วนพฤติกรรมทางเพศของเกย์นั้น นักศึกษาคิดว่าเกย์ส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นผู้ชายเท่านั้น อาจมีกับหญิงบ้างเล็กน้อยถึงมีเฉพาะผู้หญิงหรือมีกับผู้หญิงพอๆกับชาย หรืออาจมีกับเฉพาะผู้ชาย มีนักศึกษาถึง 66.3 % มีความเห็นว่าเกย์มีอารมณ์แปรปรวนมากกว่าปกติ อาชีพที่นักศึกษายอมรับให้เกย์เป็นได้มากที่สุด คือ ช่างเสริมสวย (94.4%) ส่วนอาชีพที่นักศึกษายอมให้

เกย์เป็นได้น้อยที่สุดคือพระสงฆ์ (16.8%) นักศึกษายอมรับเกย์เป็นเพื่อนร่วมสถาบันได้มากที่สุด (94.9%)และยอมรับเป็นเพื่อนที่พาไปค้างบ้านได้น้อยที่สุด (27.3%)
ยอมรับให้เกย์เป็นญาติโดยให้อยู่กินกับญาติห่างๆมากที่สุด(62.3%) และยอมให้อยู่กินกับตัวเองน้อยที่สุด (11.6%) ภาพลักษณ์เกย์ของนักศึกษามีความแตกต่างกันในลักษณะผู้เบี่ยงเบนจากผู้ชายปกติมากน้อยเพียงใด ย่อมส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมที่นักศึกษากระทำต่อเกย์มากที่สุด

วรภัทรา บูรณะกิจเจริญ (2543) ศึกษาพัฒนาการพฤติกรรมหญิงรักร่วมเพศ จากผลการศึกษาในภาพรวม พบว่า หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความปรารถนาที่จะให้บิดามารดา ญาติ เพื่อนๆ และสังคมยอมรับพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งในปัจจุบันการยอมรับจากคนรอบข้าง และการยอมรับของสังคมเริ่มเปิดกว้างทางความคิด และยอมรับพฤติกรรมของหญิงรักร่วมเพศมากขึ้นกว่าในสมัยก่อน ดังจะเห็นได้ว่า สภาพสังคมในยุคสมัยที่ต่างกัน และการศึกษากับกลุ่มบุคคลที่ต่างกันมีผลการยอมรับพฤติกรรมของหญิงรักร่วมเพศต่างกันด้วย นอกจากนี้สามารถสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มของเจตคติของสังคมที่มีต่อพฤติกรรมนี้ เป็นไปในเชิงไม่รุนแรง มีความเห็นอกเห็นใจและยอมรับได้ และผลกระทบที่เกิดจากการเปิดเผยตัวของบุคคลที่เป็นหญิงรักร่วมเพศ คือ ทำให้มีการรวมตัวกันของบุคคลกลุ่มนี้มากขึ้น มีการเปิดสถานเริงรมย์เฉพาะของบุคคลกลุ่มนี้ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านี้ได้รวมกลุ่มสังสรรค์และมีการหาคู่ที่ถูกใจเพื่อสนองความต้องการทางเพศของตน ทำให้เกิดปัญหาอื่นตามมาได้ อาทิ เช่น ปัญหาโสเภณีรักร่วมเพศ ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากความหึงหวงของบุคคลกลุ่มดังกล่าว ปัญหาการล่อล่วงข่มขืนเด็ก และปัญหาโรคระบาด แต่ก็มีบุคคลรักร่วมเพศหลายรายที่สามารถปรับตัวมีความสุขกับการเป็นรักเพศ และสามารถช่วยเหลือทำประโยชน์ให้กับสังคมได้

พิมลมาศ แสงศักดิ์ (2545) ศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมทางเพศและความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของคนในสังคมโดยรวมอยู่ในระดับไม่แน่ใจว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีความเข้าใจและเห็นใจผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ว่าสังคมควรให้โอกาสผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเลือกประกอบอาชีพได้ทุกอาชีพ สังคมไม่ควรรังเกียจผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเห็นว่าผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ขณะเดียวกันก็ไม่แน่ใจในพฤติกรรมของผู้ที่เป็นรักร่วมเพศและความสามารถบางประการของผู้ที่เป็นรักร่วมเพศ และพบว่านักเรียนไม่เห็นด้วยว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศถือเป็นการทำลายวัฒนธรรมอันดีงามในสังคม เนื่องจากนักเรียนมีแนวโน้มที่จะเข้าใจและเห็นใจผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากขึ้นในปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่องทัศนคติของประชาชนในย่านสีสมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
การสร้างแบบสอบถาม
การวิเคราะห์ข้อมูล
ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล
สถิติที่ใช้ในการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ประชาชนที่อยู่รวมกันในย่านสีลม ทั้งที่อาศัยอยู่และทำงานในบริเวณสีลม จำนวนประชากรทั้งสิ้น 15,495 คน http://www.thai tambon.com/tambon/ttambon.asp?ID =100402(30 August 2006) ซึ่งแบ่งตามอายุ เพศ การศึกษา อาชีพ และรายได้

กลุ่มตัวอย่าง การกำหนดขนาดตัวอย่างและสุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนดังนี้

1. การคำนวณหาขนาดตัวอย่าง ตามวิธีการของทาโร่ ยามาเน่ (TaroYamane)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N แทน ขนาดของประชากร
e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง
(การศึกษาครั้งนี้กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 0.05)

$$n = \frac{15495}{1+ 15495(0.05)^2}$$

$$n = \frac{15495}{39.7}$$

$$n = 390.3$$

ในกรณีนี้จำนวนประชากรบริเวณสีลมมีจำนวนทั้งสิ้น 15,495 คน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ได้จึงมีจำนวน 390 คน

2. ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้มีลักษณะแตกต่างกันตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดตัวแปร ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านกฎหมาย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นการใช้แบบสอบถาม ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเป็นแบบรายงานตนเอง (Self-Report)

1. ลักษณะและเนื้อหาของแบบสอบถามมีทั้งคำถามปลายเปิด และคำถามปลายปิด โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านต่างๆทั้งด้านบุคคล สังคม วัฒนธรรม กฎหมาย ซึ่งประกอบด้วย ข้อความเชิงบวก ข้อความเชิงลบ และข้อที่ให้ผู้ตอบเลือกตอบคำถามตามความรู้สึกว่าเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ในระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมี 5 ระดับด้วยกันคือ เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง เฉยๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามมาตราวัดของลิเคอร์ท (Likert Scale) โดยยึดเกณฑ์ของระดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ ดังนี้

0.50 – 1.49 มีระดับทัศนคติ ดีน้อยที่สุด

1.50 – 2.49 มีระดับทัศนคติ ดีน้อย

2.50 – 3.49 มีระดับทัศนคติ ปานกลาง

3.50 – 4.49 มีระดับทัศนคติ ดี

4.50 – 5.00 มีระดับทัศนคติ ดีมาก

ตอนที่ 3 เป็นคำถามให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด

การสร้างแบบสอบถาม

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร บทความ หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ และคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

2. จัดสร้างแบบสอบถามตามกรอบที่กำหนด ให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายและลักษณะของการศึกษา

3. การทดสอบแบบสอบถาม ทำโดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา แนะนำปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เพื่อตอบคำถามตอนที่ 1 คือสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้หาค่าความถี่และค่าร้อยละตามตัวแปรที่ศึกษา ผลการวิเคราะห์นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการอภิปราย

2. ตอนที่ 2 ระดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ

2.1 วิเคราะห์หาระดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ แบบมาตราส่วนค่า 5 ระดับ แล้วหาค่าเฉลี่ย X และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. และบอกระดับของทัศนคติ ทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

2.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศจะใช้สถิติวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (one way anova)

3. การรวบรวมและสรุปข้อมูลที่ได้จากปัญหาและข้อเสนอแนะซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูลระหว่าง วันที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2549 รวมระยะเวลาที่ใช้เก็บข้อมูลทั้งสิ้น 1 เดือน

สถิติที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาใช้สถิติเชิงปริมาณ (Quantitative) ใช้อธิบายข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ระดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ความถี่ (freguency)
2. ค่าร้อยละ(percentage)
3. ค่าเฉลี่ย (mean)
4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
5. ทดสอบค่าเฉลี่ย (T-test)
6. วิเคราะห์ความแปรปรวน F-test (one way anova)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนมนย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ” ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาดำเนินการ ดังนี้

ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามจำนวน 390 ฉบับ ไปเก็บข้อมูลจากประชาชนในย่านสีลม โดยใช้วิธีสุ่มแบบบังเอิญ ได้รับคืนมาจำนวน 387 ฉบับที่ตอบแบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 99.23 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยายซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตารางที่ 1. ตารางแสดงจำนวนแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูลภาคสนามและที่ตอบแบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบสอบถาม	จำนวนชุด	ร้อยละ
1. แบบสอบถามที่ส่งให้กลุ่มตัวอย่าง	390	100
2. แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน	387	99.23
3. แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนและมีความสมบูรณ์	387	99.23

ตอนที่ 1 สถานภาพของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของ ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยพิจารณาจำแนกตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตอนที่ 4 สรุปปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะตามความคิดเห็นของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

จากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนและมีความครบถ้วนสมบูรณ์จำนวน 387 ชุด จากประชาชนในย่านสีลม ที่มีอายุระหว่าง 18- 50 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของประชากรจำนวน 15,495 คน ผู้ศึกษาได้นำมาวิเคราะห์เพื่อตอบข้อคำถามของการศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 387 คน ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่และทำงานในบริเวณย่านสีลม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้โดยหาค่าความถี่ (freguency) และค่าร้อยละ (percentage) รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชาย	180	46.5
2. หญิง	207	53.5
รวม	387	100.0

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 และเพศชาย จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5

ตารางที่ 3 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. ระหว่าง 18 – 24 ปี	175	45.2
2. ระหว่าง 25 – 34 ปี	69	17.8
3. ระหว่าง 35 – 44 ปี	111	28.7
4. ระหว่าง 45 – 50 ปีขึ้นไป	32	8.3
รวม	387	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุระหว่าง18 – 24 ปี จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ45.2 รองลงมาเป็นผู้มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 , ผู้มีอายุระหว่าง 25 – 34 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 และผู้มีอายุระหว่าง 45 – 50 ปีขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

ตารางที่ 4 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าหรือไม่เกินมัธยมศึกษาตอนต้น	2	0.5
2. มัธยมศึกษาตอนปลาย	55	14.2
3. อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	121	31.3
4. ปริญญาตรีขึ้นไป	209	54.0
รวม	387	100.0

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จากตาราง 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาคือผู้มีระดับการศึกษาอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 ผู้มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 และผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือไม่เกินมัธยมศึกษาตอนตอนต้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 5 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
1. พนักงานบริษัท	228	58.9
2. รับราชการ	2	0.5
3. กิจการส่วนตัว	62	16.0
4. อื่นๆ	95	24.5
รวม	387	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาคือผู้มีอาชีพอื่นๆ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 , ผู้มีอาชีพกิจการส่วนตัว จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 และผู้มีอาชีพรับราชการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 6 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 3,000 – 5,000 บาทต่อเดือน	63	16.3
2. ระหว่าง 5,001- 10,001 บาทต่อเดือน	84	21.7
3. ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาทต่อเดือน	79	20.4
4. ตั้งแต่ 15,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป	161	41.6
รวม	387	100.0

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้ 15,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 41.6 รองลงมาคือผู้มีรายได้ระหว่าง 5,001- 10,001 บาทต่อเดือน จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 , ผู้มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาทต่อเดือน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และผู้มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 – 5,000 บาทต่อเดือน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3

ตอนที่ 2 ระดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ

2.1 ในการวิเคราะห์ระดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ เป็นการวิเคราะห์

1) ด้านบุคคล
2) ด้านสังคม
3) ด้านวัฒนธรรม
4) ด้านกฎหมาย

โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย X และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทั้งโดยภาพรวมรายด้านและรายข้อ พร้อมทั้งใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์แปลความหมายของระดับทัศนคติของประชาชนรายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติของประชาชนและลำดับที่ของทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ

ทัศนคติของประชาชน	X	S.D.	ระดับทัศนคติ	ลำดับที่
ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยภาพรวม	3.13	0.16	ปานกลาง	
ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศด้านต่างๆ				
1. ด้านบุคคล	3.10	0.31	ปานกลาง	3
2. ด้านสังคม	3.30	0.28	ปานกลาง	1
3. ด้านวัฒนธรรม	2.30	0.33	น้อย	4
4. ด้านกฎหมาย	3.14	0.33	ปานกลาง	2

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

จากตารางที่ 7 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่และทำงานในบริเวณสีลม มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยรวมอยู่ในระดับทัศนคติที่มีค่าเฉลี่ย 3.13 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.16 สำหรับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านสังคมมีระดับทัศนคติเป็นที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 3.30 ด้านกฎหมายระดับทัศนคติเป็นที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 3.14 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.33 ในด้านบุคคลมีระดับทัศนคติเป็นที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 3.10 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.31 และในด้านวัฒนธรรมมีระดับทัศนคติที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 2.30 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.33

สรุปได้ว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่และทำงานในบริเวณสีลม มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยทัศนคติของประชาชนที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านบุคคล ด้านสังคม และด้านกฎหมาย มีทัศนคติระดับปานกลาง ส่วนทัศนคติประชาชนที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านวัฒนธรรม มีทัศนคติระดับน้อย

2.2 ในการวิเคราะห์ ระดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ รายข้อในแต่ละด้านรวม 4 ด้าน ใช้สถิติวิเคราะห์การหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ในรายข้อ ทุกข้อของแต่ละด้านทุกด้านพร้อมทั้งใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์แปลความหมายระดับทัศนคติของประชาชน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 8 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับทัศนคติของประชาชน และลำดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ จำแนกเป็นรายข้อในด้านบุคคล

ทัศนคติของประชาชน	X	S.D.	ระดับทัศนคติ	ลำดับที่	
				รายด้าน	โดยรวม
1. ด้านบุคคล					
1) ท่านคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่จะคบค้าสมาคมกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ	3.68	0.77	ดี	1	1
2) ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นผู้ที่น่าเห็นใจ	3.02	0.78	ปานกลาง	3	18
3) ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศไม่ได้เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ	3.39	0.58	ปานกลาง	2	6
4) ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็น คนสำส่อน ลามกอนาจาร	2.70	0.53	ปานกลาง	6	23
5) ท่านคิดว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องของความบกพร่องทางจิต	2.94	0.82	ปานกลาง	4	19
6) ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศส่วนใหญ่ชอบแสดงกิริยาที่ขัดต่อสายตาคนทั่วไป ดูน่าหมั่นไส้	2.88	0.74	ปานกลาง	5	20

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จากตารางที่ 8 พบว่า ประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศเป็นรายข้อในด้านบุคคล พบว่าทัศนคติของประชาชน สรุปได้ดังนี้

1) ท่านคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่จะคบค้าสมาคมกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ มีทัศนคติอยู่ในระดับดี (X = 3.68 ,S.D.= 0.77) เป็นลำดับที่ 1

2) ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศไม่ได้เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X =3.39 ,S.D.= 0.58) เป็นลำดับที่ 2

3) ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นผู้ที่น่าเห็นใจ มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X = 3.02 ,S.D.=0.78) เป็นลำดับที่ 3

4) ท่านคิดว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องของความบกพร่องทางจิต มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X =2.94 ,S.D.=0.82) เป็นลำดับที่ 4

5) ท่านคิดว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องของความบกพร่องทางจิตมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X =2.88 ,S.D.=0.74) เป็นลำดับที่ 5

6) ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศส่วนใหญ่ชอบแสดงกิริยาที่ขัดต่อสายตาคนทั่วไป ดูน่าหมั่นไส้ มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X =2.70 ,S.D.=0.53) เป็นลำดับที่ 6

สรุปได้ว่า ประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานครมีทัศนคติรายข้อต่างๆในด้านบุคคลต่อเรื่องรักร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีทัศนคติข้อที่ว่า ท่านคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่จะคบค้าสมาคมกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ มีทัศนคติอยู่ในระดับดีเพียงข้อเดียว โดยประชาชนคิดว่าการคบค้าสมาคมกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นเรื่องธรรมดามากที่สุด และคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศไม่ได้เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจรองลงมาเป็นอันดับที่ 2 ส่วนอันดับที่ 3 ประชาชนคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศนั้นเป็นบุคคลที่น่าเห็นใจเป็น3 อันดับแรก ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้ประชาชนคิดว่าเรื่องรักร่วมเพศนั้นเป็นเรื่องธรรมดา อีกทั้งยังเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและเห็นพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศอยู่เสมอด้วย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 9 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับทัศนคติของประชาชน และลำดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ จำแนกเป็นรายข้อในด้านสังคม

ทัศนคติของประชาชน	X	S.D.	ระดับทัศนคติ	ลำดับที่	
				รายด้าน	โดยรวม
2. ด้านสังคม					
1) ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเรื่องธรรมดาในสังคม	3.45	0.58	ปานกลาง	3	4
2) ท่านคิดว่าสังคมควรยอมรับและให้โอกาสแก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ	3.50	0.61	ดี	2	3
3) แม้ว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศจะปรับตัวให้เป็นคนปกติ (ไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ) แต่สังคมก็ยังดูถูก	3.55	0.68	ดี	1	2
4) ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่คนในสังคม	3.18	0.70	ปานกลาง	4	10

ตารางที่ 9 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับทัศนคติของประชาชน และลำดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ จำแนกเป็นรายข้อในด้านสังคม(ต่อ)

ทัศนคติของประชาชน	X	S.D.	ระดับทัศนคติ	ลำดับที่	
				รายด้าน	โดยรวม
5) ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นบุคคลที่มีอันตรายต่อสังคม เนื่องจากเป็นพาหะนำโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคติดต่อร้ายแรง	3.03	0.74	ปานกลาง	6	14
6) การป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งในสังคม	3.08	0.75	ปานกลาง	5	13

จากตารางที่ 9 พบว่า ประชาชนที่อาศัยและและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศเป็นรายข้อในด้านสังคม พบว่าทัศนคติของประชาชนสรุปได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1) แม้บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศจะปรับตัวให้เป็นคนปกติ (ไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ) แต่สังคมก็ยังดูถูก มีทัศนคติอยู่ในระดับดี (X = 3.55 ,S.D.=0.68) เป็นลำดับที่ 1

2) ท่านคิดว่าสังคมควรยอมรับและให้โอกาสแก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ มีทัศนคติอยู่ในระดับดี (X =3.50,S.D.=0.61) เป็นลำดับที่ 2

3) ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเรื่องธรรมดาในสังคม มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X = 3.45 ,S.D.=0.58) เป็นลำดับที่ 3

4) ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่คนในสังคม มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X = 3.18 ,S.D.=0.70) เป็นลำดับที่ 4

5) การป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งในสังคม มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X = 3.08 ,S.D.=0.75) เป็นลำดับที่ 5

6) การป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งในสังคม มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X = 3.03 ,S.D.=0.74) เป็นลำดับที่ 6

โดยสรุปว่า ประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานครมีทัศนคติรายข้อต่างๆในด้านสังคมต่อเรื่องรักร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลางโดย 3 ลำดับแรกประชาชนคิดว่าแม้บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศจะปรับตัวให้เป็นคนปกติ แต่สังคมก็ยังดูถูก ลำดับที่ 2 คิดว่าสังคมควรยอมรับและให้โอกาสแก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ และลำดับที่ 3 ประชาชนคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเรื่อง

ธรรมดาในสังคม แต่มีทัศนคติข้อที่ว่า ท่านคิดว่าสังคมควรยอมรับและให้โอกาสแก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ และข้อที่ว่า แม้ว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศจะปรับตัวให้เป็นคนปกติ (ไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ) แต่สังคมก็ยังดูถูก อยู่ในระดับดี ทั้งนี้เป็นเพราะประชาชนในย่านสีลมนั้นเป็นผู้ที่เห็นถึงพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมากที่สุด จึงเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา มีความรู้สึกเห็นใจ และเห็นว่าสังคมควรยอมรับและให้โอกาสแก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ

ตารางที่ 10 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับทัศนคติของประชาชน และลำดับที่ของทัศนคติของประชาชนในย่านที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ จำแนกเป็นรายข้อในด้านวัฒนธรรม

ทัศนคติของประชาชน	X	S.D.	ระดับทัศนคติ	ลำดับที่	
				รายด้าน	โดยรวม
3. ด้านวัฒนธรรม					
1) ท่านคิดว่าในงานประเพณีต่างๆควรมีการจัดประกวดบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศด้วย เพื่อความสนุกสนานของงาน	2.82	0.88	ปานกลาง	5	22
2) ท่านคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย	3.10	0.72	ปานกลาง	2	12
3) ท่านคิดว่าวัฒนธรรมไทยควรเปิดใจยอมรับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ	3.42	0.69	ปานกลาง	1	5
4) ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อวัฒนธรรมไทย	3.05	0.77	ปานกลาง	*3	*15
5) ท่านคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียทางศีลธรรมและวัฒนธรรม	3.05	0.83	ปานกลาง	*3	*15
6) ท่านคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น มีแนวโน้ม ทำให้วัฒนธรรมไทยเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต	2.49	0.84	ดีน้อย	6	24

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

* ลำดับเท่ากัน

จากตารางที่ 10 พบว่า ประชาชนที่อาศัยและและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศเป็นรายข้อในด้านวัฒนธรรม พบว่าทัศนคติของประชาชนสรุปได้ดังนี้

1) ท่านคิดว่าวัฒนธรรมไทยควรเปิดใจยอมรับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X =3.42 ,S.D.=0.69) เป็นลำดับที่ 1

2) ท่านคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X =3.10,S.D.=0.72) เป็นลำดับที่ 2

3) ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อวัฒนธรรมไทย มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X =3.05,S.D.=0.77) เป็นลำดับที่ 3

4) ท่านคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียทางศีลธรรมและวัฒนธรรม มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X =3.05,S.D.=0.83) เป็นลำดับที่ 3

5) ท่านคิดว่าในงานประเพณีต่างๆควรมีการจัดประกวดบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศด้วย เพื่อความสนุกสนานของงาน มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X = 2.82 ,S.D.=0.88) เป็นลำดับที่ 5

6) ท่านคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น มีแนวโน้ม ทำให้วัฒนธรรมไทยเปลี่ยนแปลงไปในอนาคตมีทัศนคติอยู่ในระดับดีน้อย (X =2.49 ,S.D.=0.84) เป็นลำดับที่ 6

สรุปได้ว่า ประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติรายข้อต่างๆในด้านวัฒนธรรมต่อเรื่องรักร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลาง โดยประชาชนคิดว่าวัฒนธรรมไทยควรเปิดใจยอมรับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นลำดับแรก และคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยเป็นลำดับที่ 2 และคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อวัฒนธรรมไทยกับคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียทางศีลธรรมและจริยธรรมเป็นลำดับที่ 3 แต่มีทัศนคติข้อที่ว่า ท่านคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น มีแนวโน้ม ทำให้วัฒนธรรมไทยเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต มีทัศนคติระดับดีน้อยอยู่เพียงข้อเดียว

ทั้งนี้ เป็นเพราะประชาชนในย่านสีลมนั้นเป็นผู้ที่เห็นถึงพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมากที่สุด จึงเห็นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมไทยควรเปิดใจยอมรับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ แม้ว่าประชาชนในย่านสีลมจะคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย แต่ก็ยังเห็นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียทางศีลธรรมและจริยธรรม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับทัศนคติของประชาชน และลำดับที่ของทัศนคติของประชาชนในย่านที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ จำแนกเป็นรายข้อในด้านกฎหมาย

ทัศนคติของประชาชน	X	S.D.	ระดับทัศนคติ	ลำดับที่	
				รายด้าน	โดยรวม
4. ด้านกฎหมาย					
1) ท่านคิดว่ากฎหมายควรยอมรับสถานภาพของคนรักร่วมเพศ	3.25	0.77	ปานกลาง	3	9
2) ท่านคิดว่ากฎหมายควรรับรองสิทธิและเสรีภาพตามกฎหมายเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไปในสังคม	3.26	0.82	ปานกลาง	2	8
3) ท่านคิดว่าควรมีกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิในการประกอบอาชีพของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเพื่อป้องกันการกีดกันการประกอบอาชีพที่มีอยู่ในสังคมไทยปัจจุบัน	3.29	0.78	ปานกลาง	1	7
4) ท่านคิดว่าไม่ควรมีการระบุถึงบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศลงในบทบัญญัติของกฎหมาย	3.05	0.71	ปานกลาง	5	15
5) ท่านคิดว่ากฎหมายไม่ควรเปิดโอกาสให้แก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศที่มีการแปลงเพศแล้วเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อ	2.86	0.80	ปานกลาง	6	21
6) ท่านคิดว่ากฎหมายที่ออกมา ให้การคุ้มครองกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศอย่างทั่วถึง ไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลง	3.12	0.74	ปานกลาง	4	11

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จากตารางที่ 11 พบว่า ประชาชนที่อาศัยและและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรักกรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศเป็นรายข้อในด้านกฎหมาย พบว่าทัศนคติของประชาชนสรุปได้ดังนี้

1) ท่านคิดว่าควรมีกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิในการประกอบอาชีพของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ เพื่อป้องกันการกีดกันการประกอบอาชีพที่มีอยู่ในสังคมไทยปัจจุบัน มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X = 3.29,S.D.=0.78) เป็นลำดับที่ 1

2) ท่านคิดว่ากฎหมายควรรับรองสิทธิและเสรีภาพตามกฎหมายเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไปในสังคม มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X =3.26 ,S.D.=0.82) เป็นลำดับที่ 2

3) ท่านคิดว่ากฎหมายควรยอมรับสถานภาพของคนรักร่วมเพศ มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X =3.25 ,S.D.=0.77) เป็นลำดับที่ 3

4) ท่านคิดว่ากฎหมายที่ออกมา ให้การคุ้มครองกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศอย่างทั่วถึง ไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลง มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X =3.12 ,S.D.=0.74) เป็นลำดับที่ 4

5) ท่านคิดว่าไม่ควรมีการระบุถึงบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศลงในบทบัญญัติของกฎหมาย มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X = 3.05,S.D.=0.71) เป็นลำดับที่ 5

6) ท่านคิดว่ากฎหมายไม่ควรเปิดโอกาสให้แก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศที่มีการแปลงเพศแล้วเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อ มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X =2.86 ,S.D.=0.80) เป็นลำดับที่ 6

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สรุปได้ว่า ประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานครมีทัศนคติรายข้อต่างๆในด้านกฎหมายต่อเรื่องรักร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด โดยประชาชนคิดว่าควรมีกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิในการประกอบอาชีพของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเพื่อป้องกันการกีดกันการประกอบอาชีพที่มีอยู่ในสังคมไทยปัจจุบันเป็นลำดับแรก และคิดว่ากฎหมายควรรับรองสิทธิและเสรีภาพตามกฎหมายเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไปในสังคมเป็นลำดับที่ 2 และคิดว่ากฎหมายควรยอมรับสถานภาพของคนรักร่วมเพศเป็นลำดับที่ 3

จากการพิจารณาเป็นรายข้อโดยรวมทุกด้าน พบว่า ประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และพบว่าทัศนคติรายข้อที่ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องรักร่วมเพศเป็นลำดับแรก ได้แก่

ลำดับที่ 1 ท่านคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่จะคบค้าสมาคมกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ

ลำดับที่ 2 แม้ว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศจะปรับตัวให้เป็นคนปกติ (ไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ) แต่สังคมก็ยังดูถูก

ลำดับที่ 3 ท่านคิดว่าสังคมควรยอมรับและให้โอกาสแก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ

ลำดับที่ 4 ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเรื่องธรรมดาในสังคม

ลำดับที่ 5 ท่านคิดว่าวัฒนธรรมไทยควรเปิดใจยอมรับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ

ลำดับที่ 6 ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศไม่ได้เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ

ลำดับที่ 7 ท่านคิดว่าควรมีกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิในการประกอบอาชีพของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเพื่อป้องกันการกีดกันการประกอบอาชีพที่มีอยู่ในสังคมไทยปัจจุบัน

ลำดับที่ 8 ท่านคิดว่ากฎหมายควรรับรองสิทธิและเสรีภาพตามกฎหมายเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไปในสังคม

ลำดับที่ 9 ท่านคิดว่ากฎหมายควรยอมรับสถานภาพของคนรักร่วมเพศ

ลำดับที่ 10 ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่คนในสังคม

ลำดับที่ 11ท่านคิดว่ากฎหมายที่ออกมา ให้การคุ้มครองกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศอย่างทั่วถึง ไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลง

ลำดับที่ 12 ท่านคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย

ลำดับที่ 13 การป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งในสังคม

ลำดับที่ 14 ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นบุคคลที่มีอันตรายต่อสังคม เนื่องจากเป็นพาหะนำโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคติดต่อร้ายแรง

ลำดับที่ 15 ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อวัฒนธรรมไทย

ลำดับที่ 15 ท่านคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียทางศีลธรรมและวัฒนธรรม

ลำดับที่ 17 ท่านคิดว่าไม่ควรมีการระบุถึงบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศในบทบัญญัติของกฎหมาย

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ลำดับที่ 18 ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นผู้ที่น่าเห็นใจ

ลำดับที่ 19 ท่านคิดว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องของความบกพร่องทางจิต

ลำดับที่ 20 ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศส่วนใหญ่ชอบแสดงกิริยาที่ขัดต่อสายตาคนทั่วไป ดูน่าหมั่นไส้

ลำดับที่ 21 ท่านคิดว่ากฎหมายไม่ควรเปิดโอกาสให้แก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศที่มีการแปลงเพศแล้วเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อ

ลำดับที่ 22 ท่านคิดว่าในงานประเพณีต่างๆควรมีการจัดประกวดบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศด้วยเพื่อความสนุกสนานของงาน

ลำดับที่ 23 ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็น คนสำส่อน ลามก อนาจาร

ลำดับที่ 24 ท่านคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น มีแนวโน้ม ทำให้วัฒนธรรมไทยเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ พิจารณาจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ ใช้สถิติวิเคราะห์ สถิติทดสอบ (t-test) มีรายละเอียดดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยภาพรวมและรายด้านจำแนกตามเพศ

ทัศนคติของประชาชน	เพศ						t	p of sig
	ชาย			หญิง				
	n	$\bar{x}$	S.D.	n	$\bar{x}$	S.D.		
ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศโดยภาพรวม	180	3.12	0.15	207	3.14	0.16	-1.83	0.07
ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศรายด้าน								
1. ด้านบุคคล	180	3.07	0.30	207	3.13	0.31	0.13	0.89
2. ด้านสังคม	180	3.30	0.28	207	3.30	0.28	-0.73	0.47
3. ด้านวัฒนธรรม	180	2.98	0.34	207	3.00	0.33	0.56	0.58
4. ด้านกฎหมาย	180	3.15	0.31	207	3.13	0.34	-0.93	0.35

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จากตารางที่ 12 พบว่า ประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยภาพรวมและรายด้านไม่ต่างกันในทางสถิติที่ระดับทดสอบ $\alpha = 0.05$

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของประชาชนในย่านสีลม โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามกลุ่มอายุ

ใช้สถิติวิเคราะห์การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (one way anova) และเมื่อการทดสอบความแตกต่างพบว่าไม่ต่างกันในทางสถิติที่ระดับทดสอบ $\alpha = 0.05$ จึงไม่ได้ทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ของค่าโดยการเปรียบเทียบเชิงพหุ (multiple comparison) โดยวิธีการของเชฟเฟ่ มีรายละเอียดดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ตารางแสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทัศนคติของประชาชนในย่าน สีลม โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ

ทัศนคติของประชาชน	**อายุ(ปี)**			**n**	$\bar{x}$	**S.D.**
ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศโดยภาพรวม	18- 24			175	3.13	0.15
	25- 34			69	3.13	0.18
	35- 44			111	3.15	0.16
	45- 50 ขึ้นไป			32	3.11	0.13
	รวม			387	3.13	0.16
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.06	0.02	0.78	0.51
	ภายในกลุ่ม	383	9.47	0.02		
	รวม	386	9.53			
1. ด้านบุคคล	**อายุ(ปี)**			**n**	**x**	**S.D.**
	18- 24			175	3.08	0.32
	25- 34			69	3.14	0.30
	35- 44			111	3.12	0.29
	45- 50 ขึ้นไป			32	3.07	0.30
	รวม			387	3.10	0.31
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.23	0.08	0.83	0.48
	ภายในกลุ่ม	383	35.88	0.09		
	รวม	386	36.11			
2.ด้านสังคม	**อายุ(ปี)**			**n**	$\bar{x}$	**S.D.**
	18- 24			175	3.29	0.26
2.ด้านสังคม	**อายุ(ปี)**			**n**	**x**	**S.D.**

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

	25- 34			69	3.34	0.33
	35- 44			111	3.29	0.27
	45- 50 ขึ้นไป			32	3.31	0.32
	รวม			387	3.30	0.27
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.13	0.04	0.54	0.65
	ภายในกลุ่ม	383	30.19	0.08		
	รวม	386	30.32			
3.ด้านวัฒนธรรม	**อายุ(ปี)**			**n**	**$\bar{x}$**	**S.D.**
	18- 24			175	2.98	0.37
	25- 34			69	2.94	0.33
	35- 44			111	3.05	0.27
	45- 50 ขึ้นไป			32	2.93	0.35
	รวม			387	2.30	0.33
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	.66	0.22	1.98	0.12
	ภายในกลุ่ม	383	42.49	0.11		
	รวม	386	43.15			
4.ด้านกฎหมาย	**อายุ(ปี)**			**n**	**$\bar{x}$**	**S.D.**
	18- 24			175	3.15	0.34
	25- 34			69	3.12	0.30
	35- 44			111	3.13	0.31
	45- 50 ขึ้นไป			32	3.13	0.33
	รวม			387	3.14	0.33
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.05	0.02	0.15	0.93
	ภายในกลุ่ม	383	40.73	0.11		
	รวม	386	40.78			

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จากตารางที่ 13 พบว่า ประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ที่มีกลุ่มอายุต่างกันมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ไม่ต่างกันในทางสถิติที่ระดับทดสอบ $\alpha = 0.05$ ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน

3.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว(one way anova) และเมื่อพบว่าการทดสอบไม่ต่างกันในทางสถิติที่ระดับทดสอบ $\alpha = 0.05$ แล้ว จึงไม่ได้ทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ของค่าเฉลี่ยโดยการเปรียบเทียบเชิงพหุ(multiple comparison)โดยวิธีการของเชฟเฟ่ มีรายละเอียดดังตารางที่ 14 – 15

ตารางที่ 14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติของประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศโดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ทัศนคติของประชาชน	ระดับการศึกษา			n	x	S.D.
ทัศนคติของประชาชนในตารางแสดงระดับการศึกษาต่ำกว่าและมัธยมศึกษาตอนต้น				2	3.10	0.03
ย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรัก	มัธยมศึกษาตอนปลาย			55	3.13	0.14
ร่วมเพศโดยภาพรวม	อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า			121	3.15	0.15
	ปริญญาตรีขึ้นไป			209	3.12	0.16
	รวม			387	3.13	0.16
	แหล่งการแปรผัน	df	ss	ms	f	p of sig
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.04	0.01	0.56	0.64
	ภายในกลุ่ม	383	9.48	0.02		
	รวม	386	9.53			
1.ด้านบุคคล	ระดับการศึกษา			n	x	S.D.
	ต่ำกว่าและมัธยมศึกษาตอนต้น			2	3.0	0
	มัธยมศึกษาตอนปลาย			55	3.08	0.33
	อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า			121	3.12	0.32
	ปริญญาตรีขึ้นไป			209	3.10	0.30
	รวม			387	3.10	0.31

ตารางที่ 14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติของประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลมเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศโดยภาพรวมและรายด้านจำแนกตามระดับการศึกษา(ต่อ)

1.ด้านบุคคล	แหล่งการแปรผัน	df	ss	ms	f	p of sig
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.09	0.03	0.32	0.81
	ภายในกลุ่ม	383	36.03	0.09		
	รวม	386	36.13			
2.ด้านสังคม	**ระดับการศึกษา**			**n**	**x**	**S.D.**
	ต่ำกว่าและมัธยมศึกษาตอนต้น			2	3.17	0.24
	มัธยมศึกษาตอนปลาย			55	3.30	0.27
	อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า			121	3.31	0.29
	ปริญญาตรีขึ้นไป			209	3.29	0.28
	รวม			387	3.30	0.28
	แหล่งการแปรผัน	df	ss	ms	f	p of sig
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.07	0.02	0.29	0.83
	ภายในกลุ่ม	383	30.25	0.08		
	รวม	386	30.32			
3.ด้านวัฒนธรรม	**ระดับการศึกษา**			**n**	**x**	**S.D.**
	ต่ำกว่าและมัธยมศึกษาตอนต้น			2	3.17	0
	มัธยมศึกษาตอนปลาย			55	2.98	0.36
	อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า			121	2.98	0.33
	ปริญญาตรีขึ้นไป			209	3.0	0.33
	รวม			387	2.99	0.33
	แหล่งการแปรผัน	df	ss	ms	f	p of sig
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.09	0.03	0.27	0.85
	ภายในกลุ่ม	383	43.06	0.11		
	รวม	386	43.15			

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ตารางที่ 14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติของประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศโดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา(ต่อ)

4.ด้านกฎหมาย	**ระดับการศึกษา**			**n**	**x**	**S.D.**
	ต่ำกว่าและมัธยมศึกษาตอนต้น			2	3.08	0.12
	มัธยมศึกษาตอนปลาย			55	3.17	0.32
	อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า			121	3.17	0.33
	ปริญญาตรีขึ้นไป			209	3.11	0.33
	รวม			387	3.14	0.33
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.38	0.13	1.19	0.32
	ภายในกลุ่ม	383	40.4	0.11		
	รวม	386	40.78			

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จากตารางที่ 14 พบว่า ประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ไม่ต่างกันในทางสถิติที่ระดับทดสอบ $\alpha = 0.05$ ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติของประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานครที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ

ทัศนคติของประชาชน	**อาชีพ**	**n**	**x**	**S.D.**
ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศโดยภาพรวม	พนักงานบริษัท	228	3.14	0.15
	รับราชการ	2	3.15	0.21
	กิจการส่วนตัว	62	3.10	0.15
	อื่นๆ	95	3.14	0.17
	รวม	387	3.13	0.16

ตารางที่ 15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติของประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานครที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ(ต่อ)

	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.08	0.03	1.11	0.35
	ภายในกลุ่ม	383	9.44	0.02		
	รวม	386	9.53			
1.ด้านบุคคล	**อาชีพ**			**n**	**x**	**S.D.**
	พนักงานบริษัท			228	3.12	0.30
	รับราชการ			2	3.25	0.59
	กิจการส่วนตัว			62	3.05	0.28
	อื่นๆ			95	3.10	0.34
	รวม			387	3.10	0.31
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.29	0.10		
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**		
	ภายในกลุ่ม	383	35.83	0.09	1.02	0.38
	รวม	386	36.11			
2.ด้านสังคม	**อาชีพ**			**n**	**x**	**S.D.**
	พนักงานบริษัท			228	3.30	0.29
	รับราชการ			2	30.8	0.12
	กิจการส่วนตัว			62	3.28	0.28
	อื่นๆ			95	3.32	0.27
	รวม			387	3.30	0.28
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.15	0.05	0.62	0.60
	ภายในกลุ่ม	383	30.17	0.08		
	รวม	386	30.32			

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ตารางที่ 15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติของประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานครที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ(ต่อ)

3.ด้านวัฒนธรรม	**อาชีพ**			**n**	**x**	**S.D.**
	พนักงานบริษัท			228	2.99	0.33
	รับราชการ			2	3.08	0.12
	กิจการส่วนตัว			62	2.98	0.32
	อื่นๆ			95	2.99	0.37
	รวม			387	2.99	0.33
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.02	0.08	0.07	0.98
	ภายในกลุ่ม	383	43.13	0.11		
	รวม	386	43.15			
4.ด้านกายภาพ	**อาชีพ**			**n**	**x**	**S.D.**
	พนักงานบริษัท			228	3.14	0.15
	รับราชการ			2	3.15	0.21
	กิจการส่วนตัว			62	3.10	0.15
	อื่นๆ			95	3.14	0.17
	รวม			387	3.13	0.16
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.27	0.05	0.62	0.60
	ภายในกลุ่ม	383	40.51	0.08		
	รวม	386	40.78			

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จากตารางที่15พบว่าประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ไม่ต่างกันในทางสถิติที่ระดับทดสอบ α = 0.05 ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 16 ตารางแสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติของประชาชน ในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยภาพรวมและรายด้านจำแนกตามรายได้

ทัศนคติของประชาชน	รายได้ต่อเดือน(บาท)			n	x	S.D.
ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศโดยภาพรวม	ต่ำกว่า3,000 – 5,000			63	3.12	0.17
	5,001 – 10,001			84	3.14	0.15
	10,001 – 15,000			79	3.14	0.17
	ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป			161	3.13	0.15
	รวม			387	3.13	0.16
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.02	0.07	0.27	0.85
	ภายในกลุ่ม	383	9.51	0.02		
	รวม	386	9.53			
1.ด้านบุคคล	รายได้ต่อเดือน(บาท)			n	x	S.D.
	ต่ำกว่า3,000 – 5,000			63	3.08	0.31
	5,001 – 10,001			84	3.09	0.30
	10,001 – 15,000			79	3.17	0.33
	ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป			161	3.09	0.29
	รวม			387	3.10	0.31
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.43	0.14	1.52	0.21
	ภายในกลุ่ม	383	35.69	0.09		
	รวม	386	36.11			
2.ด้านสังคม	รายได้ต่อเดือน(บาท)			n	x	S.D.
	ต่ำกว่า3,000 – 5,000			63	3.28	0.24
	5,001 – 10,001			84	3.34	0.30
	10,001 – 15,000			79	3.32	0.31
	ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป			161	3.28	0.27
	รวม			387	3.30	0.28

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 16 ตารางแสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติของประชาชน ในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยภาพรวมและรายด้านจำแนกตามรายได้(ต่อ)

	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.26	0.09	1.12	0.34
	ภายในกลุ่ม	383	30.05	0.08		
	รวม	386	30.32			
3.ด้านวัฒนธรรม	**รายได้ต่อเดือน(บาท)**			**n**	**x**	**S.D.**
	ต่ำกว่า3,000 – 5,000			63	2.96	0.38
	5,001 – 10,001			84	2.99	0.33
	10,001 – 15,000			79	3.00	0.32
	ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป			161	3.00	0.33
	รวม			387	2.99	0.33
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.08	0.03	0.23	0.87
	ภายในกลุ่ม	383	43.07	0.11		
	รวม	386	43.15			
4.ด้านกฎหมาย	**รายได้ต่อเดือน(บาท)**			**n**	**x**	**S.D.**
	ต่ำกว่า3,000 – 5,000			63	3.16	0.37
	5,001 – 10,001			84	3.12	0.31
	10,001 – 15,000			79	3.08	0.36
	ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป			161	3.16	0.30
4.ด้านกฎหมาย	**รายได้ต่อเดือน(บาท)**			**n**	**x**	**S.D.**
	รวม			387	3.14	0.33
	แหล่งการแปรผัน	**df**	**ss**	**ms**	**f**	**p of sig**
	ระหว่างกลุ่ม	3	0.37	0.12	1.17	0.32
	ภายในกลุ่ม	383	40.41	0.11		
	รวม	386	40.78			

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

จากตารางที่ 16 พบว่า ประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกันมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ไม่ต่างกันในทางสถิติที่ระดับทดสอบ α = 0.05 ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน

ตอนที่ 4 สรุปปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะตามความคิดเห็นของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามอาจกล่าวสรุปในปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะได้ดังนี้

ปัญหา

1. พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีของสังคม ก่อให้เกิดปัญหาการเลียนแบบในหมู่เด็กและวัยรุ่น
2. บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศไม่สำรวมกิริยามารยาท แสดงออกจนเกินงาม
3. การแต่งกายของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมักจะไม่สุภาพและไม่รู้จักกาลเทศะ
4. บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมีความสำส่อน เปลี่ยนคู่ควงบ่อย
5. บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมักแสดงพฤติกรรมลามกและอนาจาร ในที่สาธารณะ
6. บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศบางคนปกปิดตนเอง และแต่งงานใช้ชีวิตกับผู้หญิงก่อให้เกิดปัญหาครอบครัวตามมา
7. บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศทำให้ศาสนาเสื่อม และผิดต่อหลักศาสนา
8. พฤติกรรมรักร่วมเพศก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคเอดส์
9. พฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น อาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมอื่นๆตามมา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจำกัดการเผยแพร่เรื่องราวรักร่วมเพศทางสื่อมวลชน ในทางไม่สนับสนุนและไม่สร้างความกระทบกระเทือนจิตใจของผู้ที่เป็นรักร่วมเพศ
2. ควรมีการวิธีการในการป้องกันและแก้ไขไม่ให้เกิดการเพิ่มจำนวนของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมากเกินไป
3. ไม่ควรไปรังเกียจ ทอดทิ้งบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ ควรยอมรับและให้โอกาส
4. เป็นสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล ไม่ควรไปละเมิดหรือจำกัดสิทธิของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศควรจะได้รับ

5. ควรมีการจัดระเบียบของสถานบันเทิงต่างๆของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ ให้มีจำกัดและอยู่เฉพาะในเขตที่กำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์และโรคทางเพศสัมพันธ์

6. ควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องรักร่วมเพศเกี่ยวกับ สาเหตุและวิธีการป้องกันแก้ไขในครอบครัว เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมรักร่วมเพศ

7. ในการออกกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆก็ควรคำนึงถึงบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศด้วย แม้ว่าจะเป็นส่วนน้อยก็ตาม

8. ควรมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือและคุ้มครอง ปกป้องสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ

การทดสอบสมมติฐาน

ประชาชนในแขวงสีลม เขตบางรัก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ดังนี้

1. ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลาง

2. ประชาชนในย่านสีลมมีสถานภาพของบุคคลที่จำแนกโดยเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศแตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative) ที่มุ่งศึกษาทัศนคติของประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม ที่มี อายุ 18- 50ปีขึ้นไป และมีจำนวนประชากร 15,495 คน โดยมีวัตถุประสงค์ ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างในทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้
3. เพื่อทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ เพื่อนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการปรับตัวเข้ากับสังคมของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ

ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถตอบคำถามของข้อคำถามในการศึกษาครั้งนี้ คือ
มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

1. เพื่อทราบถึงระดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศอยู่ในระดับใด
2. เพื่อทราบถึงประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ กลุ่มอายุ มีระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมแตกต่างกันหรือไม่ ประชากรที่ศึกษาเป็นประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 18 — 50 ปีขึ้นไป จำนวน 15,495 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ประชาชนในกลุ่มประชากรที่ได้รับการสุ่มแบบบังเอิญมาเป็นตัวอย่างเพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 390 คน ที่ได้มาด้วยการใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (TaroYamane) มีกรอบแนวคิดในการศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ 4 ด้าน คือ

1) ด้านบุคคล
2) ด้านสังคม
3) ด้านวัฒนธรรม
4) ด้านกฎหมาย

ผู้ให้ข้อมูลคือประชาชนในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับแบบตรวจสอบรายการ และการประเมินค่า 5 ระดับ(Likert Scale) แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 คำถามทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนในย่านที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ ในด้านต่างๆ 4 ด้าน

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิดที่ถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาข้อมูลทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ สรุปได้ดังนี้

1. ประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (X= 3.13 S.D.= 0.16) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านประชาชนในย่านสีลมมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ อยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง เรียงตามลำดับที่ 1 2 3และ4 คือ ด้านสังคม ด้านกฎหมาย ด้านบุคคล และด้านวัฒนธรรม (X= 3.30, 3.14 , 3.10 และ 2.30 ตามลำดับ)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

2. ประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ จำแนกตามรายด้านดังนี้

2.1 ด้านบุคคล

การศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ พบว่าประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 5 ข้อ และมีทัศนคติระดับดีจำนวน 1 ข้อ ดังนี้

ทัศนคติระดับดี คือ

2.1.1 คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่จะคบค้าสมาคมกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ

ทัศนคติระดับปานกลาง คือ

2.1.2 คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นผู้ที่น่าเห็นใจ

2.1.3 คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศไม่ได้เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ

2.1.4 คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็น คนสำส่อน ลามก อนาจาร

2.1.5 คิดว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องของความบกพร่องทางจิต

2.1.6 คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศส่วนใหญ่ชอบแสดงกิริยาที่ขัดต่อสายตาคนทั่วไป ดูน่าหมั่นไส้

2.2 ด้านสังคม

การศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ พบว่าประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 4 ข้อ และมีทัศนคติระดับดีจำนวน 2 ข้อ ดังนี้

ทัศนคติระดับดี คือ

2.2.1 คิดว่าสังคมควรยอมรับและให้โอกาสแก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ

2.2.2 แม้ว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศจะปรับตัวให้เป็นคนปกติ(ไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ) แต่สังคมก็ยังดูถูก

ทัศนคติระดับปานกลาง คือ

คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเรื่องธรรมดาในสังคม

คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่คนในสังคม

คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นบุคคลที่มีอันตรายต่อสังคมเนื่องจากเป็นพาหะนำโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคติดต่อร้ายแรง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

การป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งในสังคม

2.3 ด้านวัฒนธรรม

การศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ พบว่าประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 5 ข้อ และมีทัศนคติระดับดีน้อยจำนวน 1 ข้อ ดังนี้

ทัศนคติระดับปานกลาง คือ

คิดว่าในงานประเพณีต่างๆควรมีการจัดประกวดบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศด้วย เพื่อความสนุกสนานของงาน

คิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย

คิดว่าวัฒนธรรมไทยควรเปิดใจยอมรับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ

คิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อวัฒนธรรมไทย

คิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียทางศีลธรรมและจริยธรรม

ทัศนคติระดับดีน้อย คือ

2.3.6 คิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น มีแนวโน้ม ทำให้วัฒนธรรมไทยเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

2.4 ด้านกฎหมาย

การศึกษาทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ พบว่าประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ คือ

ท่านคิดว่ากฎหมายควรยอมรับสถานภาพของคนรักร่วมเพศ

ท่านคิดว่ากฎหมายควรรับรองสิทธิและเสรีภาพตามกฎหมายเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไปในสังคม

ท่านคิดว่าควรมีกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิในการประกอบอาชีพของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเพื่อป้องกันการกีดกันการประกอบอาชีพที่มีอยู่ในสังคมไทยปัจจุบัน

ท่านคิดว่าไม่ควรมีการระบุถึงบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศลงในบทบัญญัติของกฎหมาย

ท่านคิดว่ากฎหมายไม่ควรเปิดโอกาสให้แก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศที่มีการแปลงเพศแล้วเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อ

ท่านคิดว่ากฎหมายที่ออกมา ให้การคุ้มครองกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศอย่างทั่วถึง ไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลง

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

3.1 ประชาชนในย่านสีลมที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศทั้งโดยภาพรวมและรายด้านไม่ต่างกันในทางสถิติที่ระดับทดสอบ $\alpha = 0.05$

3.2 ประชาชนในย่านสีลมที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านไม่ต่างกันในทางสถิติที่ระดับทดสอบ $\alpha = 0.05$

3.3 ประชาชนในย่านสีลมที่มีการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านไม่ต่างกันในทางสถิติที่ระดับทดสอบ $\alpha = 0.05$

3.4 ประชาชนในย่านสีลมที่ประกอบอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วม ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านไม่ต่างกันในทางสถิติที่ระดับทดสอบ $\alpha = 0.05$

3.5 ประชาชนในย่าสีลมที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่ต่างกันในทางสถิติที่ระดับทดสอบ $\alpha = 0.05$

อภิปรายผล

การศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมสามารถนำมาอภิปรายผลทัศนคติของประชาชนที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ ดังนี้

1. ประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ในแขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศทั้งรายด้านและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการศึกษาครั้งนี้แตกต่างกับผลการศึกษาของจารุวรรณ กัณฑนิตย์ (2531) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศระดับปานกลางค่อนไปทางลบ โดยมีทัศนคติทางลบต่อเรื่องรักร่วมเพศมากกว่าผู้มีทัศนคติทางบวก และแตกต่างจากเนตรชนก บัวนาค (2532) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติเป็นกลางค่อนไปทางบวก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ การที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างกันนั้น ก็เนื่องมาจากบุคคลแต่ละบุคคลมีการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่ต่างกันออกไป จึงทำให้ผลการศึกษาที่ได้ออกมามีความแตกต่างกัน

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520) กล่าวว่า ทัศนคตินั้นส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนรู้จากแหล่งทัศนคติต่างๆ ซึ่งแหล่งของทัศนคติ ประกอบด้วย ประสบการณ์ การติดต่อสื่อสาร สิ่งที่เป็นแบบอย่าง และสถาบันทางสังคมต่างๆ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

2. ประชาชนในย่านสีลมมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของทิศ โชติวัฒนตระกูล (2526) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของพวกรักร่วมเพศชายกับพวกรักต่างเพศ พบว่าทั้งพวกรักร่วมเพศชายและรักต่างเพศชายมีเจตคติทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ตาม การศึกษาทัศนคติหรือเจตคติในเรื่องรักร่วมเพศนั้น มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะอยู่ในระดับเดียวกันคือ ระดับปานกลาง แม้ว่าจะค่อนไปในทางบวกหรือทางลบก็ตาม ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่นั้นมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องปัจจัยที่ก่อให้เกิดทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศทั้งเชิงลบ และเชิงบวก

2. ควรศึกษาเรื่องทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศทั้งรักร่วมเพศชายและรักร่วมเพศหญิง เพื่อให้ทราบว่าประชาชนมีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศชายและรักร่วมเพศหญิงแตกต่างกันหรือไม่

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บรรณานุกรม

กิตติศักดิ์ ปรกติ. “ตำนานรักร่วมเพศ.” วารสารนิติศาสตร์. 2 ,13 (2526): 88.

สุวรรณและพระมหามนตรี.เพลงยาวเรื่องหม่อมเป็ดสวรรค์ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 30 สิงหาคม 2549. เข้าถึงจาก http://www.sapaan.org /article/

จารุวรรณ กันทะนิตย์. “ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

จิราภรณ์ อารยะรังสฤษฎ์. “ทัศนคติเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายหญิง และความสัมพันธ์ระหว่างพวกรักร่วมเพศ.”วิทยานิพนธ์ปริญญามนุษยศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2533.

ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงค์. “พระศาสนจักร.” ศาสนาคริสต์. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์ธรรมศาสตร์, 2522.

ถวิล ธารโอษฐ. จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2526.

ธิรนันท์ อนารัชและอนุสรณ์ บุญชัต. เอดส์ สุดรักทางเกย์. กรุงเทพมหานคร : ชมรมศักยพัฒนา, 2529.

ทิศ โชติวัฒนตระกูล.“การเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของพวกรักร่วมเพศชายกับพวกรักต่างเพศชาย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร , 2526.

ธงชัย สันติวงษ์. พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 8 .กรุงเทพมหานคร :โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2539.

เนตรชนก บัวนาค. “ ความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว และทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญานิเทศศาสตร-มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532 .

บุญมี เมธางกูร. “การแบ่งประเภทของกระเทยตามหลักธรรม.” ใกล้หมอ. 8 ,14 (สิงหาคม 2529) : 36.

สมฤดี สงวนแก้ว. “กะเทยในสังคมมุสลิม” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมมนุษยวิทยา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544 .

ปนัดดา บุณยสารนัย. เกย์-กะเทย และอคติทางเพศ : วัฒนธรรมไร้อคติ ชีวิตไร้ความรุนแรง. เอกสารประกอบการประชุมประจำปีทางมานุษยวิทยาครั้งที่1.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. การวัดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2523.

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประนอม สาโรชมาน. “รักร่วมเพศ.” วารสารธรรมศาสตร์. 3,10 (กันยายน 2524): 166-174.

ปราโมทย์ เชาวศิลป์. “รักร่วมเพศ.” สารคดี. 7, 6 (1 พฤษภาคม 2528): 103.

พจนา ธูปแก้ว. “การสื่อสารเพื่อสิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มผู้รักร่วมเพศชาย : กรณีศึกษาเปรียบเทียบประเทศไทยและเยอรมนี.” วิทยานิพนธ์สื่อสารมวลชนปรัชญาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

พิมลมาศ แสงศักดิ์. “แนวโน้มพฤติกรรมทางเพศและความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545 .

พิเชฐ สายพันธ์. เกย์ : ในฉากชีวิตแห่งสีลมสถาน ชีวิตชายขอบ : ตัวตนกับความหมาย . เอกสารประกอบการประชุมประจำปีทางมานุษยวิทยาครั้งที่24.

ยุทธนา สุวรรณประดิษฐ์. “สิทธิและเสรีภาพของรักร่วมเพศชายตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ:วิเคราะห์จากปัญหาของสังคมไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

เยาวนุช อินทรเดโชกุล. “ ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนในเรื่องเพศของสมาชิกสหภาพแรงงานไทย สูตรา ... วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

รุ่งกานดา พงศ์ธรกุลพานิช. “ความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อพวกรักร่วมเพศชาย กรณีศึกษา : กลุ่มโรงเรียนที่ 1 ของกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

รวมพล สายอรุณ. “ภาพลักษณ์เกย์ในสายตานักศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมมนุษยวิทยามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

ลัดดา กิติวิภาต. ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ , 2532.

วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์. “การพิสูจน์เพศ (Sex&dentification).” วารสารนิติศาสตร์. 4 ,2 (กันยายน 2515): 131.

วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์. “รักร่วมเพศกับปัญหากฎหมาย.” ใกล้หมอ. 10,14 (สิงหาคม 2529) : 77.

วรภัทรา บูรณะกิจเจริญ. “พัฒนาการพฤติกรรมหญิงรักร่วมเพศ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

วันเพ็ญ บุญประกอบ.“ก่อนจะมาเป็นเลสเบี้ยน, เกย์.” วารสารแนะแนว. 89,16 (17 มิถุนายน-กรกฎาคม 2526) : 60-64.

สุวัฒนา อารีพรรค. ความผิดปกติทางจิต. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สุชีพ ปุญญานุภาพ. พระไตรปิฎกฉบับปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพการพิมพ์, 2524.

สุวัทนา อารีพรรค .รักร่วมเพศ . [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 7 สิงหาคม 2549. เข้าถึงจาก http://www.elib-online.com/doctors2/gay_homo01.html

สมบูรณ์ สุริยวงศ์. การสร้างแบบทดสอบ๓. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523.

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. “โฮโมเซ็กซวล.” ใกล้หมอ, 2 ,6 (6 มีนาคม 2521) : 83-86.

Gorden W, Allport. Readings in Attitude Theory and Measurement . New York : John Wiley & Sons, 1967.

Krech, D. and Crutchfield R. S. Theory and problems of social psychology . New York : McGraw-Hill, 1948.

Thaitambon.com .แขวงสีลม [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 30 สิงหาคม 2549. เข้าถึงจาก http://www.thaitambon.com/tambon/ttambon.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบสอบถามเพื่อศึกษา

เรื่อง

ทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ
2. ข้อมูลที่ได้จากท่านจะนำไปใช้ในการศึกษาเพื่อทำสารนิพนธ์ เพื่อความสมบูรณ์ของการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการชุมชน มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสนเทศเพชรบุรี
3. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1. สถานภาพส่วนบุคคลของประชาชนในย่านสีลม ตอนที่ 2. ระดับทัศนคติของประชาชน ในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ ตอนที่ 3. ปัญหาและข้อเสนอแนะที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ โปรดกรอกข้อมูลให้ครบทุกข้อทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์ของการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

เหมือนฝัน ประทีป ณ ถลาง

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของประชาชนในย่านสีลม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย✓ลงใน ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่านและตอบคำถามโดยกรอกข้อความลงในช่องว่างบางข้อของคำถาม

1. เพศ

( ) ชาย ( ) หญิง

2. อายุ

( ) อายุ 18- 24 ปี ( ) อายุ 25- 34 ปี
( ) อายุ 35- 44 ปี ( ) อายุ 45- 50 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

( ) ต่ำกว่าและมัธยมศึกษาตอนต้น ( ) มัธยมศึกษาตอนปลาย
( ) อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ( ) ปริญญาตรีขึ้นไป

4. อาชีพ

( ) พนักงานบริษัท ( ) รับราชการ
( ) กิจการส่วนตัว ( ) อื่นๆ……..

5. รายได้

( ) ต่ำกว่า3,000 – 5,000 บาท/เดือน( ) 5,001 – 10,000 บาท/เดือน
( ) 10,001 – 15,000 บาท/เดือน ( ) 15,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป

ตอนที่ 2 ระดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามตอนที่ 2 แบ่งออกเป็น 4 ด้าน จำนวน 25 ข้อ ดังนี้

1.1 ทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านบุคคล
1.2 ทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านสังคม
1.3 ทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านวัฒนธรรม
1.4 ทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านกฎหมาย

ในฐานะที่ท่านเป็นประชาชนในย่านสีลม ขอให้ท่านพิจารณาว่าทัศนคติของท่านที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านต่างๆอยู่ในระดับใด ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 หมายถึง เห็นด้วย
3 หมายถึง เฉยๆ
2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

2. ในการตอบเมื่อท่านพิจารณาถึงระดับทัศนคติของท่านแล้วให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ทางด้านขวามือที่ตรงกับระดับทัศนคติของท่านให้ครบทุกคำถาม

ตอนที่ 2 ระดับทัศนคติของประชาชนในย่านสีลมที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง☐ ที่ตรงกับระดับทัศนคติของท่าน

ลำดับที่	คำถาม	ระดับทัศนคติ				
		5	4	3	2	1
	1. ด้านบุคคล					
1	ท่านคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่จะคบค้าสมาคมกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ					
2	ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นผู้ที่น่าเห็นใจ					
3	ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศไม่ได้เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ					
4	ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็น คนสำส่อน ลามก อนาจาร					
5	ท่านคิดว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องของความบกพร่องทางจิต					
6	ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศส่วนใหญ่ชอบแสดงกิริยาที่ขัดต่อสายตาคนทั่วไป ดูน่าหมั่นไส้					
	2.ด้านสังคม					
7	ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเรื่องธรรมดาในสังคม					
8	ท่านคิดว่าสังคมควรยอมรับและให้โอกาสแก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ					
9	แม้ว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศจะปรับตัวให้เป็นคนปกติ (ไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ) แต่สังคมก็ยังดูถูก					

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ลำดับที่	คำถาม	5	4	3	2	1
10	ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่คนในสังคม					
11	ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเป็นบุคคลที่มีอันตรายต่อสังคม เนื่องจากเป็นพาหะนำโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคติดต่อร้ายแรง					
12	การป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งในสังคม					
	3.ด้านวัฒนธรรม					
13	ท่านคิดว่าในงานประเพณีต่างๆควรมีการจัดประกวดบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศด้วย เพื่อความสนุกสนานของงาน					
14	ท่านคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย					
15	ท่านคิดว่าวัฒนธรรมไทยควรเปิดใจยอมรับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ					
16	ท่านคิดว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อวัฒนธรรมไทย					
17	ท่านคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียทางศีลธรรมและจริยธรรม					
18	ท่านคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น มีแนวโน้ม ทำให้วัฒนธรรมไทยเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต					
	4. ด้านกฎหมาย					
19	ท่านคิดว่ากฎหมายควรยอมรับสถานภาพของคนรักร่วมเพศ					
20	ท่านคิดว่ากฎหมายควรรับรองสิทธิและเสรีภาพตามกฎหมายเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไปในสังคม					

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ลำดับที่	คำถาม	5	4	3	2	1
21	ท่านคิดว่าควรมีกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิในการประกอบอาชีพของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศเพื่อป้องกันการกีดกันการประกอบอาชีพที่มีอยู่ในสังคมไทยปัจจุบัน					
22	ท่านคิดว่าไม่ควรมีการระบุถึงบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศลงในบทบัญญัติของกฎหมาย					
23	ท่านคิดว่ากฎหมายไม่ควรเปิดโอกาสให้แก่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศที่มีการแปลงเพศแล้วเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อ					
24	ท่านคิดว่ากฎหมายที่ออกมา ให้การคุ้มครองกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศอย่างทั่วถึง					

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง โปรดเขียนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับทัศนคติของท่านที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศ ลงในช่องว่าง

ข้อ 1. ท่านคิดมีความคิดเห็นต่อเรื่องรักร่วมเพศอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

“ ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ในการกรอกแบบสอบถาม”

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ประวัติย่อของผู้ศึกษา

ชื่อ – สกุล นางสาวเหมือนฝัน ประทีป ณ ถลาง

วัน เดือน ปีเกิด 11 เมษายน พ.ศ. 2528

สถานที่เกิด กรุงเทพฯ

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 548/3 ซ.เจริญกรุง 103 แขวง/เขตบางคอแหลม กทม. 10120

ประวัติการศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม

มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์